ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

16. årg. **5**

SEPT.-OKT. 1974

Abonnement 1974 kr. 35,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Erik B. Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Udvalgsmedlem: Knud Dyring Pedersen, Ordrupdalvej 30, 2920 Charlottenlund, tlf. (01) OR 1999.

Udvalgsmedlem: Finn Nielsen, Absalonsvænget 1, Ramsømagle 4621 Gadstrup, tlf. (03) 39 04 51.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 35,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkring 25. nov.

LITO Tlf. 21 18 15 Svendborg

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 11 77 25) Erik Benny Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

SUFOI's EKSPEDITION:
Allan Stenaae, Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 96 13.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL:
Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING – Repræsentant for Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Duegård, Volshave, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN:
Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING – Repræsentant for København: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL:
Stig Holst Christiansen, Norgesvej 11 C, st., vær. 2, 2800 Kgs. Lyngby.

FOTOAFDELING:
Knud Dyring Pedersen, Ordrupdalvej 30, 2920 Charlottenlund, tlf. (01) OR 1999.

Repræsentant for Sjælland: Finn Nielsen, (adresse: se under forretningsudvalg).

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Nordjylland: John Juhler, Nørholmsvej 313, 9000 Aalborg.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C, tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland:
Kai E. Møller, Felsted Vestermark, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N – 5030 Landås, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

INDEHOLDER bl. a.

Senator Barry Goldwater om UFO'er:

„Jeg tror, at Jorden er blevet besøgt mange gange af væsener fra verdensrummet," udtalte Arizonas republikanske senator Barry Goldwater til avisen National Enquirer. Med baggrund i sine 44 år som pilot og sin erfaring som afgået brigade-general i luftvåbnet afviser han påstande om, at UFO'er skyldes indbildning eller naturlige fænomener.

Goldwater og andre betragtere af UFO-fænomenet vil måske tvivle på historier fra mange vidner, men rapporter fra piloter og andre eksperter er noget som alle forskere kan støtte sig til. Senator Goldwater mindede om et antal tilfælde, hvor militærfly havde forfulgt UFO'er. Dog kun indtil en vis afstand, hvorefter de iagttog objekterne fare væk med utrolige hastigheder.

Det er velkendt, at Goldwater er entusiastisk radioamatør, og skønt han indrømmer aldrig at have set et UFO, blev han citeret af National Enquirer for at have hørt mærkelige signaler på sin modtager, signaler der øjensynlig kom fra verdensrummet. Disse signaler havde en rækkefølge, som fik dem til at lyde som en kode, men ulig noget andet, Goldwater tidligere havde oplevet.

Skønt Goldwater er en højt respekteret senator og tidligere præsidentkandidat, udtalte han, at han var blevet forhindret i at se efterforskningskartotekerne på Wright-Patterson luftbasen. Goldwater skulle yderligere have udtalt, at der foregik en top-hemmelig, statsmæssig UFO-undersøgelse, som vi intet kender til og næppe heller vil høre noget om, medmindre luftvåbnet røber det.

Kilde: UFO-Investigator, jan 74.
Oversætt.: Fl. Ahrenkiel.

Goldwater bliver medlem af NICAPs bestyrelse!

Under NICAPs sidste styremøte, blev emnet potensielle nye medlemmer diskutert. Navnet som toppet listen var Barry Goldwater. NICAPs styreformann John L. Acuff hadde plassert ham der på bakgrunn av senator Goldwaters interesse av å bli med i ledelsen. Styret bifalt nominasjonen enstemmig og Mr. Acuff ble anmodet om å kontakte senatoren for å meddele ham styrets beslutning.

Senator Goldwater svarte prompte på

NICAPs invitasjon med et brev der han fremholdt: „Jeg vil med glede gjøre tjeneste i NICAPs råd og jeg er meget beæret ved å være blitt spurt" . . .

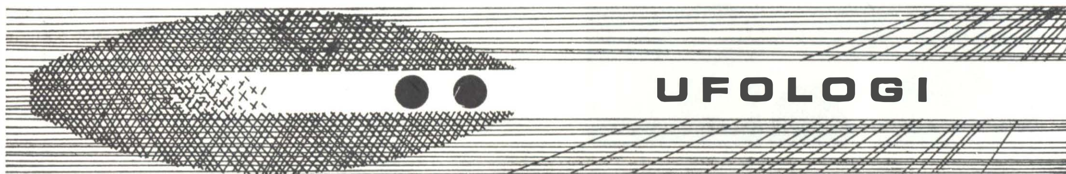
Æren er NICAPs. Meget få offentlige embetsmenn har hatt senatorens mot og vilje til å snakke rett ut fra leveren i kontroversielle spørsmål, eller vært villige til å kjempe for hvad han mener er rett for sitt land og sine velgere.

NICAP er glad for å ha senator Goldwater med i rådet og vil ha fordel av hans talent, erfaring og karakter i organisationens bestræbelser på å finne svaret på UFO-mysteriet.

Senatoren, der er født i 1909, var republikanernes præsidentkandidat i 1964 og har siden 1968 været senator for Arizona. Han ble interesseret i UFO-fenomenene så tidligt som etter Kenneth Arnolds berømte observasjon i 1947. En venn av senatoren var med i et 5 manns jaktlag hvorav 2 var flygere i luftvåpenet, som observerte UFOer, der udviste den karakteristiske fantastiske hurtighet og manøvreringsdyktighet. Da Goldwater mottok telefon fra sin venn, der denne anmodet om nærmere opplysninger omkring UFOer idet han beskrev, hvad han hadde sett, fikk han førstehånds informasjon fra en pålitelig og trenet observatør.

I de følgende år har senator Goldwater mottatt rapporter fra mange høyt kvalifiserte kilder, og har nådd samme konklusjon som NICAP, nemlig at disse spørsmål fremdeles ikke er oppklart og at fortsat forsking er nødvendig.

UFO INVESTIGATOR, mai 1974/PLH.

„ENGLEHÅR" - stadig en gåde

Følgende rapport blev modtaget fra en af NICAPs forskere, og det synes at være en af de mere betydningsfulde sager angående „materialer" i forbindelse med UFOer. Observationen fandt sted i oktober 1973, men rapporten er blevet tilbageholdt, idet man ventede på resultaterne fra forskellige analyser af det spindelvævsagtige stof – kendt under navnet „englehår". Observatøren har bedt om, at man tilbageholder hendes navn p.gr.a. den specielle oplevelse.

Omkring kl. 14,00 den 22. oktober, i Sudbury, Massachusetts, kom observatørens barn løbende ind i huset og råbte: „Mor – kom og se verdens største spindelvæv!" På denne måde begyndte en højst usædvanlig oplevelse for denne forstadshusmor.

Den unge mor fulgte med sønnen ud i gården, og til hendes store forbavselse, hang der spindelvævslignende stof i buske og ledninger. Observatøren kiggede op for at se, hvor det kom fra og blev overrasket over at se et sølvskinnende, kugleformet objekt bevæge sig fra østlig retning mod vest og forsvinde over nogle træer. Under observationen bemærkede hun tråde af det spindelvævsagtige stof falde fra himlen.

Observatørens uddannelsesmæssige bag-

Her er lidt af det mystiske „englehår" vist i 100 ganges forstørrelse.

grund (biologi og kemi) hjalp hende sandsynligvis til at indse det vigtige i hendes følgende handlinger. Hun gik ind i huset, lavede en tragt af papir og begyndte at indsamle nogle prøver af det mærkelige stof. Hun anbragte det i en lufttæt beholder og under nedkøling. Hun beskrev stoffet som lignende edderkoppespind, men af en tykkere konsistens. Det føltes „klæbrigt" og blev filtret ved berøring.

Observatøren fortsatte med at iagttage det faldende „englehår" i godt og vel en halv time. Ved denne tid var nedfaldet blevet mere sparsomt, og hun besluttede nu at tilkalde en nabo, så de sammen kunne iagttage det mærkelige fænomen. Hun var dog ikke i stand til at få fat i naboen før ved 16-tiden. Efter at have forklaret eftermiddagens oplevelse, kom hendes veninde ledsaget af sin mand med det samme. De så op på himlen og kunne stadig se nogle få tråde af det tottede stof dale ned i gården. Det spindelvævsagtige stof hang fra telefontråde og dækkede jorden og bilen. Naboerne vendte hjem og ringede observatøren op for at fortælle, at der også var spor af stoffet i deres gård. Det blev senere fastslået af NICAPs forsker, at stoffet var faldet over et område med en omkreds på omkring 500 m.

Prøver af stoffet er blevet sendt til analyse hos forskellige laboratorier, et offentligt institut og et hospitalslaboratorium i Massachusetts. Observatøren bragte en prøve af stoffet til universitetet i Massachusetts. Her blev det undersøgt, og man fastslog, at det ikke var edderkoppespind. NICAP mener, at dette stof kræver en meget mere indgående undersøgelse ved laboratorier, der er bedre udstyret til denne slags undersøgelser. Dette søger man nu at få gjort. De oplysninger man har modtaget hidtil, har givet flere spørgsmål end svar.

„Englehåret" blev mikroskoperet to dage efter hændelsen – det var hvidt og halvgennemsigtigt. Det viste sig også, at fibrene efterhånden mindskedes i diameter. Stoffet, som observatøren havde sat under nedkøling, svandt dag for dag.

Den lokale avis bad alle, som evt. havde kendskab til hændelsen eller som havde prøver af stoffet, om at give det til det lokale Massachusetts laboratorium, hvor man fortsatte med at undersøge stoffet, da beholdningen var begyndt at svinde hastigt. Desværre er der ingen, der har meldt sig med mere „englehår".

Efter at have „checket" med lokale opsendelses-stationer, blev det fastslået, at der ikke var vejr- eller observationsballoner i Mass.-området. Industrivirksomheder blev også

„checket“, og man fandt, at der ikke var glasfiber- eller asbestfabrikker i New England området. Det er derfor tvivlsomt at affald skulle kunne være indfanget af opadgående luftstrømme og ført med vinden til området.

Så mærkværdig denne sag end er, taget for sig selv, giver en anden observation, rapporteret 19 dage senere, kun ca. 600 meter fra det første sted, kraftig bekræftelse på UFO-aktiviteten i området. En fysiklærer og 7 elever fra Ephraion Curtis Junior High School observerede et lavtflyvende objekt. Det blev beskrevet som mat og sølvagtigt i farven. Objektet kom til syne over nogle træer, som var knap 100 meter fra skolevinduet, hvorfra man så objektet.

De otte mennesker så kun objektet i nogle sekunder, før det forsvandt bag træerne. Man fandt intet „englehår“ i forbindelse med denne observation.

„Englehår“ har i mange år været rapporteret i forbindelse med UFO'er. Skønt „englehår“ ikke i sig selv er afgørende beviser for UFO'ers tilstedeværelse, er der en del forbløffende, registrerede sager, meget lig Sudbury-sagen.

En af de først rapporterede „englehårs“-hændelser stammer helt fra d. 21. september 1741. Man fandt fibre af stoffet i Bradley, England. De var 10–15 cm lange og blev i timevis ved at falde fra himlen i store mængder. Der blev dog ikke rapporteret et UFO i forbindelse med denne begivenhed.

Ved omtrent halvdelen af de registrerede „englehårs“-hændelser, er der blevet set UFO'er. En af de tidligste var d. 17. oktober 1952 i Oloron, Frankrig, da man så dette stof falde fra et kugleformet objekt. Undersøgelser, der er blevet foretaget af „englehår“ har hidtil været resultatløse, så endelige afgørelser i disse og lignende tilfælde kan endnu ikke opnås.

UFO Investigator, marts 1974. /FA.

Landede et „Valderas-UFO” på Sydfyn?

En interessant og spændende rapport er optaget på Sydfyn. Den 16-årige Flemming fra Brudager på Sydfyn har været så heldig at se et UFO lande, og har kunnet betragte dette objekt på ganske nært hold i flere minutter.

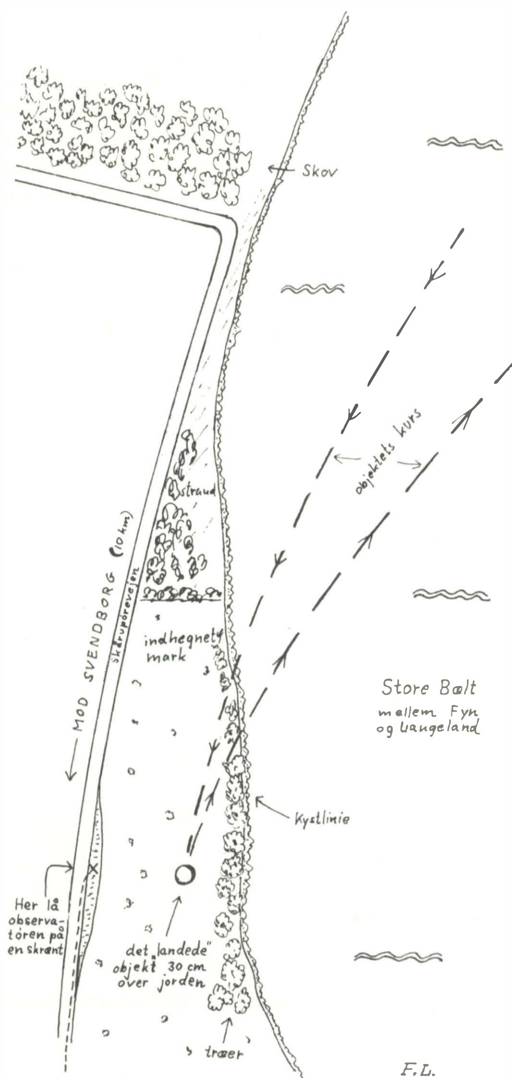
Undertegnede fik den 8. juli kendskab til observationen gennem nogle bekendte til Flemmings forældre, hvortil de havde henvendt sig fordi de vidste, at disse bekendte havde kendskab til UFO'er. – Jeg kørte straks om aftenen ud for at optage rapport. Først bad jeg dog telefonisk Flemming om at lave nogle tegninger af UFO'et, så de kunne være klar, når jeg ankom.

Da jeg så Flemmings tegninger, skjulte jeg min forbløffelse, da UFO'et på en prik lignede det, vi har læst om i bogen „UFOs i Fokus“.

Jeg udspurgte Flemming og hans forældre

Til venstre ses objektet, som vor tegner forestiller sig det efter Flemmings beskrivelse. Herunder en kortskitse over området for landingen samt objektets kurs.

om deres tidligere kendskab til UFO'er, men det var meget sparsomt, hvad de vidste om dette emne. Flemming bedyrede, at han aldrig før havde set netop dette mærke, som fandtes i bunden af objektet. Dette er meget vigtigt at få slået fast for troværdighedens skyld. Flemming havde ingen vidner til sin observation, så hele rapporten står og falder faktisk med Flemmings ærlighed. Dette er også gjort Flemming forståeligt.

Flemmings forældre fortæller, at da han kom hjem efter observationen, blev døren nærmest revet op og Fl. fortalte hurtigt og ophidset: „Jeg tror, jeg har set en flyvende tallerken!" og han beskrev i luften med hænderne, hvordan den så ud samt det besynderlige mærke i bunden. Fl. er ellers til daglig en rolig type, siger hans forældre, så af den grund var vi klar over, at han måtte have oplevet noget usædvanligt.

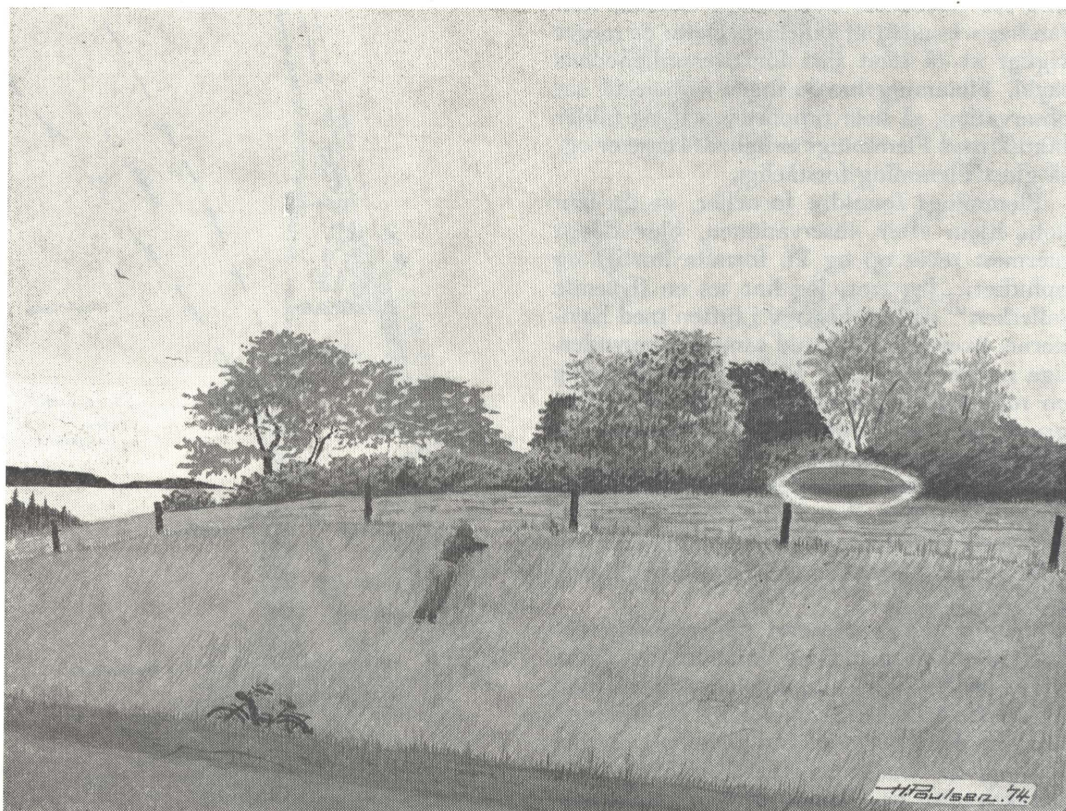
Til yderligere underbygning af Flemmings observation, har vi modtaget andre rapporter, men inden jeg omtaler dem, skal jeg først bringe Flemmings observation i sin helhed.

Flemming havde været på week-end ophold sammen med sine forældre og yngre søster på Åbyskov campingplads, da han den 7. juli 1974 kl. ca. 22.00 var på vej hjem på knallert. Han kørte ad Strandvejen i nordlig retning, da knallerten (en Puch) pludselig får ekstra fart på. Flemmings første tanke var:

„Det var dog dejligt som knallerten kører – det er næsten som dengang jeg havde den boret“. Nu får Fl. øje på et objekt, der synes at komme nærmere. Pludselig strejker knallerten og Fl. må hurtigt koble ud for ikke at vælte. Objektet er nu tæt på og ret stort. Fl. smider knallerten i grøften, da objektet tilsyneladende lander inde på en lille mark ved vejen. Fl. må dog kravle op ad en skrænt for at kunne se objektet. På toppen af skrænten bliver han liggende i skjul for at studere objektet nærmere. Det er ca. 50 meter fra ham og er tilsyneladende 8–9 meter i diameter, det har form som to sammenlagte flade tallerkener og uden om det skinner et gullig-rødt lys, der dog ikke synes at oplyse omgivelserne. Der er ingen vinduer eller åbninger at se. Objektet er tilsyneladende metallisk og der kommer en mærkelig ukendt summen fra det som Fl. ikke kan forklare nærmere. Objektet holder sig svævende ca. 30 cm over jorden. Da det har opholdt sig her ca. 3 minutter, kommer der et kort glimt fra det, og et minut efter dette glimt begynder objektet at hæve sig relativt langsomt til trætophøjde, hvorefter det accelererer lynhurtigt og følger ca. samme bane og retning, som det kom fra, det vil sige en stigning på ca. 60 grader og kurs nord-nord-østlig.

Da Fl. lå på skrænten og betragtede objektet, ærgrede han sig over, at ikke mindst én af hans kammerater havde været vidne til observationen. Han fortalte mig også, at nogle kvier på marken var stukket af til det fjerneste hjørne. Da jeg spurgte Fl. hvordan kvierne havde opført sig, medens de stod dér,

Denne tegning viser hvor nær Flemming var på objektet.

Flemming peger i den retning hvorfra objektet kom. Indsat i øverste venstre hjørne et „Valderas-UFO" med det mærke som Flemming påstod han også så.

kunne han ikke oplyse mig om det, idet han, som han sagde: „havde været for optaget af at studere objektet."

Jeg har studeret området for landingen, men ikke fundet aftryk eller rester fra objektet. Til evt. underbyggelse af observationen er der således kun de 4 henvendelser, som fulgte i kølvandet på dagbladenes omtale af hændelsen. „Fyns Amts Avis" var så venlig at skrive om hændelsen allerede 2 dage efter, hvor jeg samtidig efterlyste personer, som havde set noget tilsvarende eller noget, som evt. kunne have forbindelse med Flemmings observation. – De følgende 4 henvendelser kan udmærket have forbindelse med det objekt Fl. så.

En dame fra Vængemosevej, ca. 1 km fra observationsstedet, ringede og fortalte, at billedet på hendes fjernsyn var forsvundet den pågældende aften på helt usædvanlig vis, således at hun simpelthen måtte slukke for det. Apparatet virkede upåklageligt den følgende dag. Damen troede ikke på flyvende tallerkener, men hun mente alligevel at jeg burde underrettes om det ejendommelige tilfælde.

En gårdejer fra Bjerreby på Tåsinge, ca. 16 km syd-vest for observationsstedet, ser samme aften, få minutter efter Flemmings observation, et lysende objekt flyve skråt ned over Strynø med syd-østlig kurs.

Et ægtepar i Rynkeby på Midtfyn så fra deres have, mandag d. 8. juli kl. 16.30 en dueblå genstand uden vinger eller støj. Den passerede relativt langsomt og havde størrelse som en flyvemaskine.

En dame fra Tved ved Svendborg ser mellem kl. 18.00 og 18.30 den 7. juli et objekt, som fløj lydløst over i østlig retning. Objektet havde form som et buttet græskar.

Disse fire observationer kan naturligvis ikke underbygge Flemmings nærobservation, men de kan give os et fingerpeg om, at der har været et eller andet på spil i området. Der er sandsynligvis mange andre, der har observeret noget, men kun et fåtal henvender sig til os og fortæller om det, de har set. Vi kan kun håbe, at objektet dukker op igen, og at vi næste gang er lige så heldige som dem i Spanien, nemlig at få taget et billede af fyren.

Frank Lerbæk

SIDSTE:

Umiddelbart inden trykningen af UFO-NYT, talte jeg med Flemmings forældre, og fik her at vide, at Flemming er blevet indlagt på hospitalet efter at have været sløj i 14 dage. Lægerne kan ikke umiddelbart stille en diagnose. Symptomerne er: ondt i alle led i hele kroppen og hævet hals – pludselig høj feber, der forårsager indlæggelsen.

Sygdommen behøver ikke at have forbindelse med observationen, men da det ofte er sket, at personer, der har været nær et UFO er blevet sløje, gør man sig jo sine tanker.

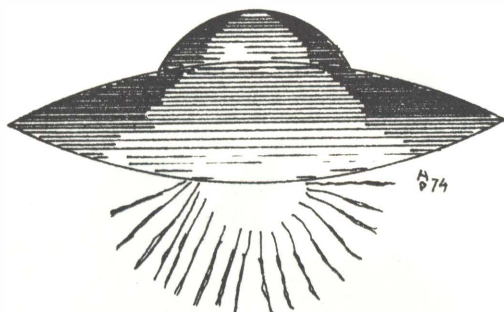
F.L.

Vi har modtaget en dansk rapport mere fra den 7. juli, som – på trods af en lille forskel i objekternes udseende – godt kan have forbindelse med Flemmings observation, hvorfor vi bringer den her.

7. juli 1974. Kl. 23.15 i Nordborg på Als. En dame som er meget stjerneinteresseret, er ude for at lufte sin hund, og da hun samtidig iagttager himlen, får hun i øst, 30 graders højde, øje på et lysende objekt, som med stor

fart kommer hen imod hende. I ca. 100 meters afstand stopper det brat. Samtidig udsender objektet et meget stærkt og blændende blå-hvidt lys. Objektet beskrives som to kuppelformede skåle lagt sammen og ovenpå disse igen en kuppel hvis størrelse er det halve af objektets diameter. Nedenunder objektet ses noget, der ligner en elektrisk pære, hvorfra det kraftige lys udsendes. Efter få sekunder sætter objektet pludselig i gang og forsvinder med stor hastighed mod syd. Under denne manøvre bliver „pæren" svagere.

Observatøren anslår objektets diameter til ca. 7–8 meter og dets hastighed som et hur-

tigt fly. Samlet observationstid 8–10 sekunder. Vejret var den pågældende nat klart og vindstille.

X.P.

Franske rapporter vekker oppmerksomhet

Av en hel rekke rapporter, har vi valgt tre, som vi har funnet ekstra interessante. – Den første observasjonen ble foretatt kl. 18.20 den 10. desember 1973 ved Ouzoues-sur-Loire i Midtfrankrike.

Politimester Henri Gauthier, 50, var en av vitnene. Han rapporterte at to damer oppsøkte politistasjonen og fortalte at de hadde sett noe merkelig på himmelen. Gauthier medgav at han først stilte seg skeptisk, men da han gikk ut, fikk han se blinkende lys som langsomt beveget seg mod sydøst på himmelen uten å gi lyd fra seg.

Det var tre røde og et meget sterkt hvitt lys som han sammen med damerne og gendarm Guy Thierry betraktet i 10 minutter inntil de forsvant bak noen trær ca. 300 meter borte.

Et annet vitne som hadde sett objektene fra sitt vindu helt uavhengig av de førstnevnte damer og politiet, fru Suzanne Devaine, beskrev objektene som ovale av form, 4,5 meter lange og 2,5 meter brede. Høyden over jorden var mellem 18 og 27 meter.

Gendarm Thierry uttalte at han var sterkt imponert over hvad han så, spesielt det kraftige hvite lyset.

Tegninger utført av politiets tegnere viser et klokkeformet objekt med en utvekst på toppen, tre røde lys arrangert i et triangel i bunden og et kraftig hvitt lys på midten.

Fordi dette angivelig er første gang at franske gendarmer har observert UFO, har forsvarsministeriet tatt saken alvorlig og da særlig på grunn av politimester Gauthiers excellente rulleblad (= rygte).

Den 24. februar 1974 observerte ikke mindre enn 30 vitner noe som de beskrev som et „mektigt, vibrerende" UFO i landsbyen Curel i Sydøstfrankrike. To høyt respekterte medlemmer av Curelpolitiet, offiser Michel Dormey og politisersjant Charles Robin var blandt vitnene. Objektet ble først observert av en flokk på ca. 30 mennesker som stod utenfor Marie Walzacks kafe. En av gruppen telefonerte politiet, og sersjant Robin, som tok imot meldingen, kjørte straks sammen med offiser Michael Dormey bort til kafeen. Robin uttalte at de så objektet meget klart og klokkeslettet var 20.10. Han anslo objektet til å være 270 meter langt og 90 meter bredt, en rund (?) skive av blågrå farge og med tre orangefargede halvmåner under.

Robin uttalte videre at objektet beveget seg meget langsomt, adskillig langsommere enn et fly, og at han betraktet det gjennem kikkert ca. 45 minutter før det forsvant bak horisonten kl. 20.55.

To netter etter observasjonen i Curel, den 26. februar, fikk borgmester Andre Jolibois i den nærliggende Verbiesles se noe som han

beskrev som „en strålende orangefarget halvmåne som hang under et diskosformet mørkt objekt.“ Hans oppmerksomhet ble først henledet på tingen ved „en mærkelig lysning“ fra vinduet. Objektet vibrerte mens det beveget sig.

En annen observasjon ble gjort samme natt av noe som sannsynligvis var samme objekt. Observasjonen ble gjort av sersjant Claude Bouthors fra det franske luftvåben sammen med sin hustru og sikkerhetsoffiser Bernard Roure. Disse tre så gjenstanden fra Bouthors hjem i Eclaron, som ligger i nærheten av Verbiesles. Bouthors og Roure sprang ut til bilen og forfulgte denne merkelige gjenstanden i omtrent en halv time og det lykkedes dem å få tatt fotografier med telefotolinse. De fortalte de hadde sett „tre orangerøde halvmåner.“ Bouthors fortalte pressen at han hadde tolv års tjeneste i det franske luftvåpen, at han var vant til å observere fly og månefaser, og at det han hadde sett uten tvil var et UFO.

Politikaptein Sallaz som ledte undersøgelserne i distrikterne Curel, Verbiesles og Eclaron, uttalte at han hadde sett fargefotoene tatt av Bouthors, og de viser meget tydelig de tre lysende halvmåner beskrevet av hans politioffiserer (Sgt. Robin og offiser Dormey).

Den tredie begivenhet i observasjonsserien fant sted den 1. mars da tre vinarbeidere ved Epernay som ligger ca. 100 km fra Curel, rapporterte å ha sett et lysende sigarformet objekt.

The A.P.R.O. bulletin, mars/april 74. /*PLH.*

Observation i Argentina

Besætningsmedlemmerne og passagerer fra to fly og mandskabet i kontroltårnet på en flyveplads så et UFO.

„Fra nu af vil jeg aldrig mere le ad dem, som forsikrer, at de har set en flyvende tallerken“. Denne udtalelse blev gentaget flere gange nu til morgen på flyvepladsen i hovedstaden af besætningsmedlemmer og passagerer fra en flyvemaskine fra selskabet Austral, som på højde med Marcos Juárez krydsede et UFO. Genstanden fløj i 22.000 meters højde fra nord mod syd og blev ligeledes set af besætningsmedlemmerne i en flyvemaskine fra et argentinsk flyselskab og flyvelederne i kontroltårnet i Pajas Blancas, i Córdoba. Jacinto Amuedo og Franklin Escudero, henholdsvis kaptajn og andenpilot på flyet fra selskabet Austral, forsikrede at genstanden „ikke lignede nogen kendt type fly eller ballon“. „Den var elipseformet og flad og overordentlig skinnende“, tilføjede de.

UFO’et blev observeret kl. 9,30, da maskinen i 8000 meters højde var på vej tilbage fra Córdoba med 70 passagerer. Amuedo og Escudero kommenterede, at da de klokken 8 nærmede sig Córdoba, hørte de over radioen at piloten på flight 806 oplyste kontroltårnet om en flyvende genstand, „som ikke er et fly, eller ballon, eller noget kendt“, og at han bad om en kurs nærmere ved, da han havde til hensigt at undersøge det. Ved landing i provinsen her bemærkede de, at mandskabet i kontroltårnet var „noget forvirrede“ – også de havde set den besynderlige og mystiske genstand“. Senere fik besætningsmedlemmerne på Austral den usædvanlige chance selv at se den flyvende tallerken under turen på vej tilbage til Buenos Aires på et tidspunkt, hvor de endnu diskuterede tilfældet, som de indtil da kun kendte af omtale. Nyheden løb som et kanonskud mellem passagererne, som stimlede sammen ved vinduerne i højre side for at betragte synet. Da de ankom kl. 10.05

i hovedstadens lufthavn kom de folk, som var til stede på flyvepladsen strømmende til omkring dem for at høre dem tale om „Marcos Juárez-UFO'et". Stewardesserne Liliani Espinosa, Graciela Patterson, Susana Valaitis og Alicia Fontanela blev kun ved med at gentage: „Det var noget, som gjorde et stærkt indtryk, et stærkt indtryk". På radarstationen fik man den oplysning, at man ikke kunne opdage UFO'et her på grund af den store afstand.

La Razon, Buenos Aires, 2. april 74. E. Ka.

UFO'er set fra hangarskib

Lukkede den amerikanske flåde munden på officererne?

Et eller andet sted ud for staten Carolinas kyst mistede et US Navy fartøj for et par måneder siden en helikopter med 3 mands besætning. En destroyer nærved „hørte" helikopteren ramme vandet (på destroyerens sonar-udstyr) og sejlede frem til området på få minutter. Der blev intet fundet i vragområdet, der kunne tyde på, at helikopteren var gået ned. Ingen vragstumper, redningsveste, intet.

Eftersøgningen fortsatte imidlertid, og den anden nat blev et af hangarskibene standset, fordi de ønskede at forblive i samme område. Boven var rettet mod syd, temperaturen var cirka 40 grader, himlen var helt klar og uden Måne. Der var 4 destroyere synlige i horisonten omkring 16 km fra hangarskibet.

Vidnet udtalte, at omkring kl. 21.00 fik han besked fra en sømand, som løb forbi for at hente et kamera, at 3 UFO'er var nær ved hangarskibet. Han gik op på flyvedækket for at se UFO'erne, men var for sent på den, for de var væk. Han kunne imidlertid se deres „eftervirkning". Han observerede, hvad han kaldte „en rund sky af lysende støv". Denne sky, sagde vidnet, „glødede tydeligt, men ikke så meget som stjernerne bag den, som kunne ses igennem den." Han tilføjede, at der ikke var nogen vind, og at selv om skyen meget langsomt spredtes, og blev mere utydelig, kunne den dog ses omkring 30 minutter efter hans ankomst til flyvedækket.

Ved at gå fra agterenden til forskibet, kunne han anslå afstanden fra hans skib til skyen som værende 150–200 meter, og størrelsen af skyen til omkring 30 meter i diameter. Han mødte mange af den 1.000 mand store besætning på flyvedækket og udspurgte så mange af dem, han kunne, inden de gik tilbage til underdækket. Vidnet har forsynet NICAP med følgende „førstehånds" redegørelse for, hvad der skete den nat på Nordatlanten:

„Nogle få medlemmer af skibets flybesætning var på dækket og så UFO'erne nærme sig. UFO'erne kom østfra, meget lavt hen over destroyeren, som havde sin position der. UFO'erne var i V-formation og de bevægede sig yderst hurtigt.

De var ude i horisonten – og 2–3 sekunder senere var de på siden af os. De standsede tilsyneladende uden først at sagtne farten, og de svævede øst for os 150 meter til bagbord. De var 40–50 grader oppe fra overfladen af flyvedækket.

Besætningen beskrev de tre UFO'er som „Saturn-typer". De havde røde ringe, og selve kuglerne var orange og glødede meget kraftigt. Ingen af kuglerne havde udvendige fremspring, ingen koøjer, og der kom ingen lyd overhovedet fra dem.

UFO'erne bevægede sig ikke, og stod stille i omkring 20 til 25 minutter. Alle kuglerne havde samme størrelse, omkring 12–15 meter i diameter."

„Hvad der var utroligt for mig," fortsatte vidnet, „var måden de forlod os på. De fløj

ikke væk, de forsvandt simpelthen og var borte!

Jeg gjorde mig umage med at prøve at finde vidner, som så, i hvilken retning de forlod os, men alle, jeg talte med, stod fast på og var enige om: UFO'erne forsvandt i ét nu. Alt, hvad der var tilbage, var den glødende hvide sky på stedet, hvor UFO'erne havde været."

Næste morgen talte alle om begivenheden, da alle officerer, som ikke havde vagt, blev kaldt til et møde.

Da vidnets tjeneste var forbi og han spurgte en anden officer om UFO'erne, sagde denne, at hvad ham angik, var der aldrig nogen sinde sket noget i den retning, og at der ikke skulle være nogen diskussion herom.

Vidnet sluttede sin rapport ved at sige, at han havde tilbragt utallige timer med at forske i alle tilgængelige kilder efter svar på den uforklarlige forsvinden af helikopteren og dens besætning, men at hændelsen stadig forbliver et mysterium.

UFO Investigator, april 74/P.O.Pl.

Rapportbølge rammer Georgia

Efterårets livlige aktivitet i det sydlige Nordamerika.

Som en sommerstorm, der bryder løs uden forvarsel, brød UFO-rapporter frem over hele staten Georgia i september 73 som en kædereaktion, der fejede gennem snesevis af byer og bredte sig ind over nabostaterne.

De første rapporter blev optaget af politiet i Terrell kommune nordvest for Albany, lige før midnat d. 30. august. I løbet af de næste timer ringede borgere fra det sydlige og centrale Georgia, og de berettede om mangefarvede lys på nattehimlen, om hvilke de håbede, at de lokale myndigheder kunne give en forklaring. Som nyheden bredte sig hos politiet og over radioen, skyndte journalister, embedsmænd og politifolk sig til de steder, hvor observationerne var rapporteret, og i mange tilfælde var de selv i stand til at se lysene.

Skønt ingen af rapporterne indeholdt klart definerede, strukturerede objekter, fortalte nogle vidner, at de skinnende lyskugler passerede på nært hold og udførte imponerende manøvrer.

En dramatisk hændelse fandt sted uden for Savannah ved Hunter militærluftbase i de tidlige morgentimer d. 8. september. To militærpolitibetjente, der patruljerede rundt om basen, så et skyggeagtigt objekt med glimtende lys, der bevægede sig hurtigt i det fjerne. Ifølge nyhedsberetningerne forblev objektet først på dets fjerne position og viste strålende farveforandringer – fortrinsvis blå, hvid og ravfarvet. Pludselig bevægede objektet sig hen mod mændene og så ud til at dykke ned til trætop-højde. Idet objektet passerede over hovedet på mændene, kørte de forskrækkede fra vejen ned i en grøft. Da de kom ud for at få bilen fri, lagde de mærke til, at objektet havde indtaget en stationær position på himlen ca. 180 meter borte. Efter ca. 15 minutter fik MP-erne patruljevognen op på vejen igen og vendte tilbage til hovedkvarteret – UFO-et kunne stadig ses bag dem. Hæren afholdt journalister fra at tale med vidnerne indtil efter den officielle „udspørgen" var blevet udført.

Praktisk taget alle beretninger er enige om, at strømmen af observationer begyndte nær byen Dawson i Terrell kommune, sent d. 30. august. Ifølge offentliggjorte kilder kørte en lille gruppe regeringsmedarbejdere ind i byen fra hovedvej 118, da de fik øje på to klart lysende objekter i luften. De rapporterede observationen til det lokale politi, som på de-

res side så de farvede lys på himlen; de så ikke ud som stjerner, luftfartøjer eller andre kendte objekter. Kl. 00.40 d. 31. august telefonerede politiet fra Dawson til State Patrol i Albany, 30 km mod sydøst, og anmodede om, at flådens flybase ved Albany blev alarmeret. Inden de næste timer begyndte rapporter at indløbe fra andre små byer rundt om Albany, og det blev sagt over politiradioerne, at noget usædvanligt syntes at være under udvikling over et hastigt voksende område, der dækkede en halv snes kommuner eller flere.

De fleste rapporter beskrev kraftigt farvede lys i store højder, mange af dem stationære, nogle bevægede sig langsomt, andre udførte uberegnelige rotationer. En journalist, som ankom til et observationssted uden for Albany kort efter kl. 1 om natten, beskrev det, hun så, som „neonreklamer, der løb grassat." Hun sagde, at de blinkede på himlen, skiftede farve, gjorde pludselige bevægelser og til sidst forsvandt i nordlig retning. Hun iagttog lysene i næsten to timer. Der var tre i alt, det ene større end de andre.

Flådeflybasen ved Albany gjorde forgæves forsøg på at se lysene og indfange dem på radar. Statspolitiet prøvede også at indfange lysene ved at bruge et transportabelt radaraggregat, men man kunne ikke få noget på skærmen. Flådeflybasen oplyste Albany-politiet om, at alle luftfartøjer fra basen var landet kl. 22.45 torsdag aften, og at ingen flyveture skulle udføres før kl. 8.30 næste morgen. De fleste observationer om morgenen d. 31. ophørte ved solopgang.

Der var modstridende rapporter angående den officielle reaktion på udbruddet af observationer. „Jacksonville Journal" citerede en talsmand for Warner Robins flyvebasen, syd for Macon, der udtalte, at intet luftfartøj blev sendt på vingerne for at lede efter UFO'erne, fordi „vi havde ingen flyvemaskiner at sende op." Dette rejste spørgsmålet, om en start af fly ville være blevet beordret, hvis der havde været maskiner ledige. Imidlertid citerede den samme avis en informationsofficer for Warner Robins for en udtalelse om, at luftvåbnet ikke længere undersøger UFO'er. Modsat den udtalelse rapporterede „Albany Herald", at en talsmand ved Warner Robins oplyste, at en officiel undersøgelse ville blive foretaget. Albany Herald citerede også en talsmand for flådeflybasen, som udtalte, at flåden „er interesseret i dette og vil undersøge det." I senere redegørelser benægtedes eftertrykkeligt enhver officiel interesse. Den 4. september citerede Macon Telegraph en oplysningsofficer fra Warner Robins, der sagde: „Jeg tvivler alvorligt på, at der vil komme nogen undersøgelse."

UFO Investigator, oktober 1973.
/B.S.

"Gyldent æg" stadig uopklaret

Videnskabsmænd undrer sig stadigt over en gårdejers påstand om, at han så et klart gyldent objekt på størrelse med et æg falde ned på hans mark nær Orchard Hill, Georgia, i en røgsky. Skønt man ikke har fundet nogen stykker af det påståede objekt, besøgte en jordbundskemiker marken få timer efter den påståede observation, og han opdagede et brændt areal, ca. 30 cm i diameter, der stadig var varmt.

Ifølge kemikeren afslørede hans jordprøver høje koncentrationer af kobber og krom, men ikke noget bevis på at et objekt virkeligt var landet. Videnskabsmanden udtalte, at elementer, der sædvanligvis findes i brændende indretninger og brændstoffer ikke var til stede i de prøver, han testede.

Vidnet rapporterede, at hændelsen skete mandag eftermiddag d. 10. september kun 25 meter fra hans hjem. Han fortalte, at objektet syntes at flyde ned fra himlen i en roterende bevægelse og senere fjerne sig. Han fortalte journalisten, at han troede, objektet var „svovl fra himlen".

Kemikeren, dr. Oscar Anderson fra Geor-

gia universitets landbrugsforsøgsstation ved Griffin, hørte om hændelsen, efter at vidnet havde givet meddelelse om det på den lokale radiostation. Da Anderson kom til gården et par timer senere, fandt han, at jorden på stedet var hed at føle på, og at et lille område med vegetation var forbrændt. Han opdagede ikke noget tegn på „svindelnummer", skønt han sagde, at han ikke kunne udelukke muligheden.

Anderson blev senere citeret for at have sagt, at objektet kunne have været en meteorit eller et stykke affald fra rummet, der blev opløst ved nedslaget og ophedede jorden. Videnskabsmænd, der blev kontaktet af NICAP, påviste, at der ikke er stor mulighed for dette, eftersom det ikke er sikkert at en lille meteorit eller et stykke rumaffald ville frembringe så megen hede, som det blev rapporteret, der var på stedet. Kobber og krom er heller ikke almindeligvis indeholdt i meteoriter, skønt det kan forekomme i satellitstumper eller andet menneskefremstillet materiale.

Den 14. september rapporterede en anden gårdejer fra Griffin-egnen, at han havde set et gyldent objekt „så stort som et hoved"; det sejlede nedad og forsvandt nær jorden. Gårdejeren fortalte, at han havde skudt efter objektet med en riffel, men han var ikke sikker på, at han havde ramt det. NICAP har endnu ikke undersøgt denne rapport.

UFO Investigator, okt. 73. /B.S.

Cigarformet UFO set over Østrig

Mandag den 10. december 1973 rapporterede en sagfører at have set et cigarformet UFO under en køretur fra Mauerkirchen i det nordlige Østrig, 10 km SØ for Braunau am Inn, til Mattighofen, der ligger en halv snes kilometer sydligere. Vidnets navn er kendt, men vedkommende foretrækker at være anonym ved offentliggørelse af hans observation. Resumé af hændelsen er følgende:

„Jeg var taget fra Mauerkirchen ved 8.15-tiden om morgenen den 10. december 1973. Jeg havde ingen radio i bilen og jeg kørte alene. Da jeg var nået uden for den lille by, fik jeg øje på en lille, meget klar, trekantet sky på en ellers fuldstændig skyfri himmel i retning mod Mattighofen, lidt øst herfor. Klarheden og skyens „ensomhed" på himlen undrede mig, og jeg gættede på, at skyen måtte være indirekte belyst af den opstående sol, men jeg vedblev dog at holde øje med den.

Efter at jeg havde passeret Uttendorf (ca. 5 km syd for Mauerkirchen) forekom skyen aflang og to lys var nu synlige foran den, som to stjerner, selvom jeg naturligvis udmærket var klar over, at det ikke kunne være stjerner. Mens jeg nærmede mig Mattighofen, voksede skyen betragteligt i størrelse, og jeg bemærkede, at den bevægede sig temmelig hurtigt, i samme størrelsesorden som et fly. Jeg parkerede bilen nær Mattighofen Kirke og på dette tidspunkt var den flyvende sky også nået frem til landsbyen, på vej vestover. På forenden af skyen var en art cockpit, hvorpå der var anbragt fire lys i kvadrat. Jeg vil gætte på, at det var 1000–2000 m oppe og omkring 1–2 km væk, hvilket dog er ret groft bedømt. Jeg vil dog mene, at det var ret tæt på og bevægede sig helt lydløst mod vest. Hele observationen varede et kvarters tid. Jeg var interesseret i at få fat i et vidne til fænomenet, og da jeg løb på landbetjent Y (navnet tilbageholdt), der kom ud fra rådhuset, viste jeg ham objektet på himlen. Jeg havde indtrykket af et fartøj der fløj i en lige bane under styring.

Da jeg første gang fik øje på den trekantede sky, var den på størrelse med fuldmånen. Da jeg havde fænomenet på den korteste af-

stand var dets højde svarende til fuldmånens diameter og dets længde flere gange denne diameter.

Hele skyen mindede mest af alt om én stor *kamouflage,* for at „sløre kendsgerningerne“, men skjulet var for tyndt foran, så man kunne se lysene skinne igennem. Skyens farve var bemærkelsesværdig, rent hvid og farven ændredes ikke under observationen.“

Sagførerens skyfri himmel viste sig at være korrekt: Både Passau og Frankenmarkt i det nordlige Østrig rapporterede „ingen skyer“, ligeså Salzburg Lufthavn omkring kl. 7.00. Vindhastigheden var 4–5 km/t, retning fra sydøst, og temperaturen en halv snes grader under frysepunktet, ingen nedbør; stabilt højtryk.

Desværre angav sagføreren ikke hvor mange grader objektet var over horisonten, så hans bedømmelse af højde og afstand til objektet er ret tvivlsom. Ifølge sagføreren var „skyen“ ca. 15 km væk, da han først blev opmærksom på den. Hans „fuldmåne-diameter“ giver 200 meter som dens middellængde. Hvis man antager, at der ikke er sket nogen forlængelse eller forkortelse af hele fartøjet, kun en „afsløring“ af „cockpittet“, giver beregninger en minimumsafstand på 5 km da objektet var nærmest (længde 5 fuldmånediametre og ægte højde 1 km) hvilket giver en højde over jordoverfladen på 15 grader.

Sagføreren gav indtryk af at være både rolig og velafbalanceret, og han afslog at acceptere f. eks. en kondensstribe eller et almindeligt fly som mulige forklaringer. 15 minutter er tilstrækkelig lang tid til at spekulere på en forklaring, og han havde ingen kunnet finde, sagde han.

Mattighofen-observationen stiller to vanskelige spørgsmål:

a: Hvis „skyen“ var forblevet tæt nok til at skjule hvad den „rummede“, ville observationen være blevet klassificeret under gruppen „sky-cigarer“ (cloud-cigars), dvs. det mest standhaftige og konsekvente fænomen ifølge Dr. Jacques Vallee. Spørgsmålet er der dog stadig: Hvad er formålet og mønstret bag „sky-cigarer“ som Mattighofen typen? Er de blot „en anden Trojansk Hest“, som John A. Keel ville sige, eller med speciel mission? Kamouflage-teorien, som sagføreren af sig selv kom frem med, lyder dog mest sandsynlig.

b. Mattighofen observationen skete den 10. december 1973 om morgenen. Der var en iøjnefaldende observation ved den Østrigske-Bayernske grænse nær Mt. Hochries om aftenen samme dag og der blev ved at være aktivitet i Kufstein-Rosenheim området indtil marts 1974. „Sky-cigaren“ fra Mattighofen bevægede sig mod grænsen til Bayern og Altoetting. Måske var den også på vej til Mt. Hochries!?

Ernst Berger, Østrig/Fl. Ahrenkiel

STORT medlems-møde

Fredag den 25. oktober kl. 19,45

(skriv det i kalenderen i dag!)

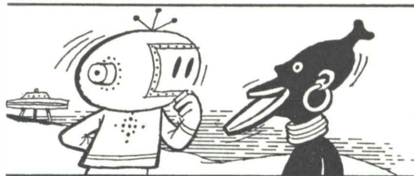
Spændende foredrag – lysbilleder – diskussion
Kendt dansker fortæller om sin nærobservation – træk af SUFOIs historie – hvor står vi i dag? – hvilke opgaver skal løses i fremtiden?

Aulaen, Gl. Hellerup Gymnasium

Svanemøllevej 87, Hellerup (indgang fra Hellerupgårdsvej). Nær Hellerup S-station – buslinie 1, 26 og 27.

Entré kr. 5,00.

Kom i god tid!

RAPPORT HJØRNET

1959 eller 1960. Observationsstedet hedder „Bautahøj", (B.P. feriehjem) og ligger ud mod Isefjorden i den nordlige del af Hornsherred. Ved 21.00 tiden en sommeraften i slutningen af juni kommer et ægtepar gående fra stranden op mod feriehjemmets anneks. I nærheden af dette ser de pludselig et mærkeligt kugleformet objekt, som langsomt daler skråt ned og lander i det høje græs ca. 20–30 meter foran dem. Objektets overflade beskrives som „mælkehvidt" og dets størrelse til ca. 5 meter i diameter. På grund af det høje græs kan det ikke ses om fartøjet har støtteben eller lignende.

Straks efter landingen åbnes der en dør på fartøjets midterparti, og ud ad denne dør kommer der to personer, som træder ned i græsset. Personerne beskrives som normale skikkelser på omkring 170–175 cm højde og iført tætsiddende aluminiumsfarvede dragter som går ud-i-eet. På hovedet bærer de kuppelformede hjelme af mat glas, således at man ikke kan se deres ansigter. Fra hjelmene går der en tyk slange tilbage til to mathvide „iltbeholdere", som de bærer på ryggen.

De to personer går rundt i græsset i en afstand af indtil 5 meter fra fartøjet. Det er observatørernes indtryk, „at de leder efter noget".

Medens ægteparret iagttager de 2 personers færden, lægger de mærke til, at der også befinder sig en person i fartøjets dør. Det bemærkes, at døren har samme buede form som fartøjet. Efter max. 10 minutters forløb går de to personer igen op i fartøjet, hvorefter døren lukkes. Straks derefter begynder fartøjet langsomt at stige skråt opefter og forsvinder ud i himmelrummet.

Observationen fandt sted, medens det endnu var lyst, og der blev ikke observeret lys på eller glimt fra fartøjet. Nogen form for lyd blev heller ikke bemærket.

Der er ikke noget at sige til at observatørerne blev ret forskrækkede, og at hele sceneriet forekom dem noget uvirkeligt. Efter observationen skyndte de sig hjem og tænkte desværre ikke på at undersøge stedet, hvor fartøjet havde landet.

I dagene efter hændelsen spekulerede ægteparret meget over, hvad det egentlig var, de havde oplevet, og man forsøgte at tale med venner og bekendte om det, men opdagede meget hurtigt, at disse nærmest anså dem for at være blevet tossede. Så tav man med sagen, – og årene gik.

I mellemtiden døde konen, og manden er nu alene tilbage. Først i år, da han har nået de 77, kommer han tilfældigt i forbindelse med Alarmeringscentralen og beretter om sin oplevelse. Erindringen om hændelsen er i årenes løb naturligvis blevet sløret, og ud fra dette må man tage de i beretningen givne oplysninger.

V.M./X.P.

– – –

April 1971. En formiddag ved 10-tiden er en gårdejer ved Sørbymagle ved at harve sin mark, som ligger umiddelbart op til landevejen Slagelse–Næstved. Under arbejdet henledes hans opmærksomhed på en sæbeboblelignende genstand, som kommer til syne i en afstand af ca. 50 meter fra traktoren. Den lille genstand bevæger sig afsted i et langsomt tempo (formentlig ca. 5 km i timen). umiddelbart over jorden på en urolig, nærmest spjættende facon. Det slog straks gård-

ejeren, at kuglens bevægelsesretning var mod vinden, som på dette tidspunkt var vestlig. Kuglen fortsatte sin bane, indtil den nåede ind på en afstand af ca. 5 meter fra gårdejeren. På dette tidspunkt hævede den sig pludselig brat til vejrs til en højde af ca. 2–3 meter og fortsatte så i en vandret bane lige mod traktoren. Da den forbløffede gårdejer havde fornemmelsen af, at genstanden måtte befinde sig lige over ham, åbnede han traktorens dør og så op, – og dér, kun en meter oppe, passerede kuglen forbi over hans hovede. „Den var så tæt på, at jeg med lidt held kunne have rørt ved den", forklarede han.

Da kuglen var kommet forbi traktoren, gik den igen lavt ned over jorden, hvor den fortsatte sin bane på tidligere nævnte facon.

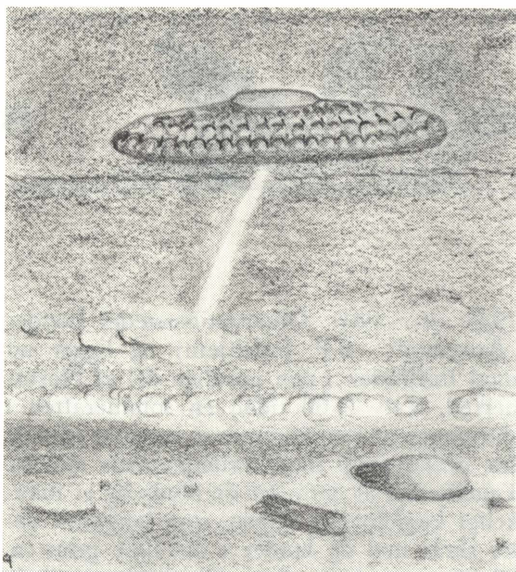
Observatøren giver følgende beskrivelse af objektet: „På størrelse med en almindelig tennisbold. Set på afstand forekom den klar som en sæbeboble, og jeg sad faktisk flere gange og tænkte, hvornår den mon ville eksplodere. På tæt hold ændrede kuglen udseende. Den syntes da nærmest grålig eller mælkehvid, ligesom den var uigennemsigtig. Dens overflade fremtrådte med en mat glans."

Lyd fra objektet hørtes ikke.

Ebbe Truelsen/X.P.

– – –

28.-9.-1972. Sent på aftenen er en taxavognmand på vej hjem ad Strandvejen mod København efter en tur til Humlebæk. Ved Rungsted Kyst ud for Bukkeballevej gør han holdt for at gå sig en tur langs vandet. Kl. ca. 23.30 bemærker han, at der fra nord og langs med kystlinjen kommer svævende et metalgråt, blankt objekt. Da objektet er ret ud for observatøren, krakelerer dets overflade og beskrives som uregelmæssige sammensatte blanke plader. Det bemærkes, at der mellem pladerne er en variation i den grå farve. Selve objektet lyser ikke, men ses i skæret fra gadebelysningen. Fra objektets flade bund går der en 6–7 cm bred, kraftig hvid lysstråle ned mod vandoverfladen, som oplyses af denne. Lysstrålen ses under hele observationen. Objektets overdel er buet og ovenpå er der en lav kuppel. Lyd høres ikke. Da objektet passerer observatøren er afstanden kun 10–20

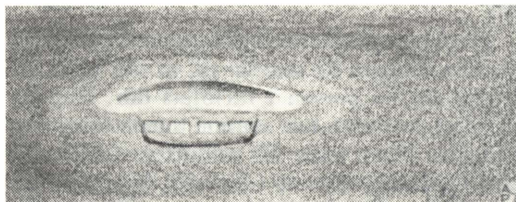
meter. Objektets størrelse anslås til at være 10–20 meter, – og i alle tilfælde over 10 meter.

Da objektet, hvis hastighed er ca. 40–60 km/t., kommer syd for observatøren og når hen til en badebro, er det ligesom det stiger lidt for at komme over denne og fortsætter så med at flyve langs med kystlinien indtil observatøren taber det af syne. Observationstid ca. 5 minutter.

Vejret var den pågældende nat klart med let vind.

– – –

25.-10.1972. En dame observerer kl. 20.30 i 3 minutter et lysende objekt over Faaborg sygehus.

Objektets kuppel er stålblå, koronaen spøgelsesagtig hvid og underdelen orange. Blin-

ken fra objektet blev observeret. Lyd hørtes ikke. Objektet forsvandt i sydlig retning i en opadgående bane. Afstanden til objektet, da det befinder sig over sygehuset, anslås til 100–200 meter. Størrelse 6 meter. Hastighed omkring 200 til 250 km/t.

– – –

Lige før jul 1973. Stedet er jernbaneterrænet på Gørlev station (Vestsjælland), hvor to tiårige drenge leger sammen. Da. kl. er ca. 16.00, opdager drengene, at en lidt over fodboldstor, gennemsigtig kugle dukker op lavt over terrænet.

Den havde ligesom en ujævn kant og var forneden forsynet med to antenner (eller ben). Kuglen nærmede sig drengene i hovedhøjde og kom så nær som to meter.

De to drenge blev meget forskrækkede over den usædvanlige „legekammerat" og begyndte at løbe, tæt forfulgt af kuglen over en strækning på flere hundrede meter. Til sidst så de ingen anden udvej end at forsøge at skjule sig i en lysning mellem nogle træer. Kuglen opgav efter denne manøvre at forfølge dem yderligere. Efter drengenes forklaring stoppede den op og forsvandt derefter lige op i luften. Den var ikke lysende, men med mellemrum udsendte den noget, der kan karakteriseres som lysglimt. Kuglen var helt lydløs. Den ene af drengene har fortalt, at han længe efter denne hændelse følte sig bange.

De to antenner forblev synlige, da objektet steg til vejrs. Vejret var den pågældende dag letskyet.

Observationstid ca. 5 minutter.

Efter referat af redaktør Hans Lund, Sjællands Tidende, lørdag d. 6.-.4.-1974 og rapport fra Ebbe Truelsen.

– – –

April 1974. En dame som bor i Rye, knap 2 km syd for Gørlev, ser kl. 11.00 et hvidt projektilformet objekt passere sit vestvendte køkkenvindue i 5–6 meters afstand. Objektet kom fra venstre og gik mod højre (syd–nord) og passerede helt nede mellem tætliggende huse og beplantninger m. m. – Objektet, hvis størrelse anslås til 1–1½ meter, havde et skarpt omrids fortil og var „udvisket" bagtil. Hastigheden var omkring 80 til 100 km/t.

Der hørtes ingen lyd. Observationstid var ca. 3 sekunder. Sammenlign med observation den 2.-11.-1973 ved Voldbro Skov, Assens. UFO-NYT nr. 3 - 1974, side 110.

– – –

22.-5.-1974: Fra kl. 21.55 til 22.00 er der igen observation ved Sorø Akademi. Nogle elever fra Akademiet iagttager en stor, stærkt lysende orangefarvet kugle, som fra vest kommer ind mod Akademihaven. De tilkalder en mand, som tidligere har haft en UFO-observation, og da han kommer ud, ser han, at kuglen står stille mellem akademihaven og søen. Det ses nu, at genstanden blinker med hvide lys i små korte glimt (blitzagtigt). Da lave, drivende skyer dækkede kuglen, kom den et øjeblik efter lodret ned gennem skylaget og stod stille igen. N.N. og drengene så kuglen i omkring 5 minutter, hvorefter den langsomt bevægede sig, for så atter at stå stille. Tilsidst steg den lodret til vejrs og forsvandt i skyerne. Lyd hørtes ikke! Objektets hastighed anslået til 15 km/t., størrelse 6 meter og afstanden fra observatørerne 500 meter. Genstanden blev set af 10 elever fra Akademiet.

– – –

22.-6.-1974: Ved Lyng Huse, ca. 4 km nord for Sorø ad vejen mod Bromme, ser flere personer fra kl. 00.30 til 00.35 tre stjernestore lysende genstande, som fra syd-øst bevæger sig mod nord. Objekterne bevæger sig med skiftende hastigheder, samtidig med at de pulserer mellem hvidt og violet lys. Samtidig observeres det, at der over en skov, som ligger 4–5 km borte, stiger et hvidt objekt skråt op med zig-zag kurs. En af observatørerne løb ind for at slå alarm, men da han kom ud igen, var objekterne borte. Der var ingen lyd. Vejret klart med let vind.

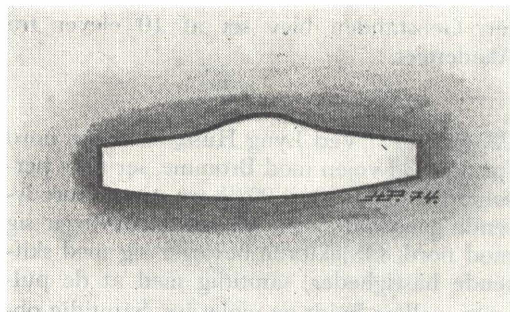
– – –

23.-6.-1974: Ved Stilling Strand, 11 km vestnordvest for Slagelse, observeres mellem 01.30 og 02.00 to stærkt hvidt lysende objekter; det

ene stod i retningen øst, i ca. 30 graders højde, det andet i vest, ca. 40 graders højde. Uden om objekterne sås en gul korona. Omkring det vestlige objekt, som skiftede mellem stærkt og svagt lys, sås en del mindre, lysende partikler skiftende mellem rød og grøn. Da objektet mod vest var ved at forsvinde, begyndte det samme sceneri ved det østlige objekt. Tilsyneladende bevægede de små lysende partikler sig efterhånden ind i de større objekter. Objekterne forsvandt tilsidst langsomt opad. Afstand til objektet ca. 600 meter. Ingen lyd. Vejret klart med let vind. 2 vidner.

– – –

23.-6.-1974. Fra Sorø observeres mellem kl. 19.45 og 19.55 i nord, 45 graders højde et objekt med et sølvagtigt, konstant hvidt lys, som syntes at komme inde fra genstanden. Objektet bevæger sig meget langsomt mod syd. Under observationen krydser et passagerjetfly objektets bane bag dette i omtrent samme højde og forholdsvis tæt på. Observatøren mener, at der er stor sandsynlighed for, at flyet må have bemærket objektet.

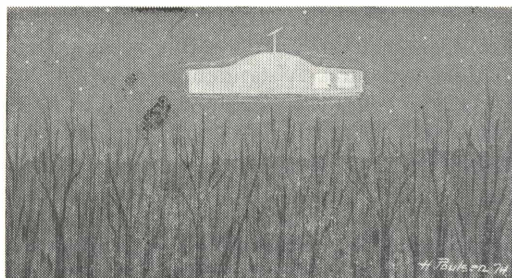
Objektets størrelse anslås af observatøren til at være mellem 50 og 60 meter.

Lyd fra objektet hørtes ikke.

Vejret var klart, og det var lyst på observationstidspunktet.

– – –

12.-2.-1974 kl. 22.50–22.55. Objektet ved Rasmus Knudsensvej, Helsingør. Beskrevet i UFO-NYT nr. 3, 1974, side 114. Vi bringer

illustrationen, udarbejdet i samarbejde med vidnet, her, til sammenligning med genstanden, der blev beskrevet fra Sorø d. 23. juni.

– – –

25.-6.-1974. I Kolding observerer to personer kl. 22.35 fra et sydvendt vindue to stærkt rød-orange blinkende lys med kurs fra syd mod nord og i 30 graders højde. Objekterne passerede foran måneskiven, og bag lysene anedes en svag mørkere silhouet.

Da objekterne forsvandt af syne, løb observatørerne til et nordvendt vindue og fik lige set objekterne forsvinde i nogle skyer.

Afstand til objekterne ca. 300 til 500 meter. Lige før objekterne forsvandt hørtes en svag susen. Objekternes størrelse beskrives som større end de store stjerner.

Vejret var letskyet, vindstille og tusmørke.

Observationstid 15–20 sekunder.

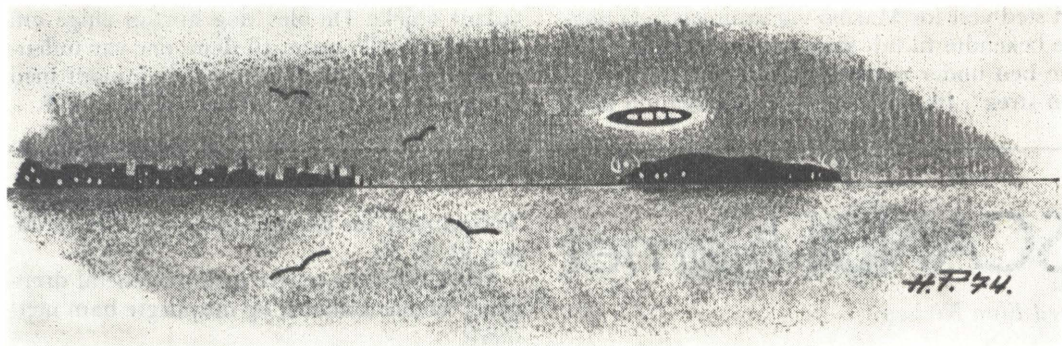
– – –

27.-6.-1974. Kl. ca. 23.00 iagttager 2 personer på Bolbrovej i Hørsholm i retning østnordøst, ca. 35 graders højde et nålehovedstort, stærkt, konstant hvidtlysende objekt. Objektet bevæger sig med vekslende hastighed i retning øst-sydøst og med tydelige zigzag bevægelser.

Efter vidnerne havde iagttaget objektet i ca. 14 minutter, accellererede det pludselig kraftigt og forsvandt i løbet af et øjeblik i retning af København.

– – –

4.-7.-1974. Kl. 20,53 indgår der telefonisk UFO-alarm fra Ebbe Truelsen, Madslunde, Sorø. Melding: „Ved Sorø Akademi observeres kl. 20.50 i syd-vest, 60 graders højde, et

stort cigarformet objekt med varierende farver. Bevæger sig med stor hastighed mod nord-øst. Vejret klart. Slut."

Trods det, at Ebbe Truelsen har modtaget meldingen fra observatøren, og at X.P. opholder sig hos Iver O. Kjems, indgår alarmen 3 minutter efter observationen. Det er vist rekorden!

Observatøren beretter: „Objektet, der forekom slankt „som en stok", skød over himlen med enorm fart. Det var opdelt i „led", 3–4 stykker og spidst fortil. Det første af „leddene", som alle var rektangulære, var gult, det næste rødligt, medens de resterende felter ikke kunne bestemmes nøjere. Omkring disse felter syntes objektets „skrog" at fremtræde som en sølvfarvet bræmme."

Objektets størrelse angives af observatøren til 80–100 meter. Ingen lyd.

Næste observation: kl. 20.57 til 21.02: En ung mand er i kajak 100 meter fra kysten på vej fra Hellerup mod Charlottenlund fortet, da han i vest-nordvest, ca. 25 graders højde får øje på et rundt stærkt hvidtlysende objekt med hvid korona. Medens objektet i 1–1½ minut bevæger sig med varierende hastighed mod øst, går lyset flere gange ud. Derefter begynder det at dale lodret ca. 10 grader og skifter derefter kurs mod vest-nordvest, hvor det pludselig forsvinder. Lyd høres ikke.

Vejret: letskyet, let vind og tusmørke.

En kammerat, som sejler ved siden af ovennævnte observatør, giver en tilsvarende beskrivelse af hændelsen, dog anfører han tidspunktet til kl. 21.00–21.05, hvilket måske kan skyldes, at deres ure ikke har gået ens.

Kl. ca. 21.00 er der en observation fra Helsingør. Tre personer iagttager i retning af Hven i 15 graders højde et stillestående, aflangt gult objekt, hvis lys er delt op i fire felter.

Lyset, hvis styrke opgives som stærkt, forekom som om det blinkede eller pulserede. I løbet af de 5 minutter, observationen varede, blev lyset svagere og svagere, indtil det tilsidst forsvandt, muligvis bort fra observatørerne.

Lyd fra objektet kunne ikke høres.

X.P.

– – –

Igennem de senere år har der hyppigt været indsendt rapporter, som beskriver ringformede objekter, omkring hvilke der ses rækker af forskelligtfarvede lys, som regel hvide, røde, gule eller grønne. I nogle af tilfældene beskrives det, at disse lys blinker, skifter eller roterer. På nogle af objekterne ses en tværgående række af lys eller en mørk streg. Som regel høres der ikke lyd fra objektet.

I et enkelt tilfælde, den 13.-9.-1973 kl. 20.01 øst for Rødby var objektet først lydløst, derefter hørtes støj som fra et jetfly, og ca. 5 sekunder senere, da objektet forsvandt, hørtes en voldsom eksplotion, hvorefter der kom en svag lysende stribe til syne på himlen.

På grund af pladsforholdene har det desværre ikke været muligt at bringe alle disse rapporter, som er ret ensartede, – men vi er naturligvis meget interesserede i fortsat at få meddelelser om disse hændelser.

Også hvis man er lige så uheldig som to unge mennesker, der en aften i august 1972

et sted vest for Maribo var sammen med nogle bekendte til lidt sang og bægerklang. – Da de hen under midnat gik udenfor for at „slå en streg", fik de en ret god observation af et sådant objekt. De blev dog hurtigt enige om ikke at fortælle noget til dem, der var indendørs, idet de regnede med at blive mødt med et: „ikke mere spiritus til de herrer!" *X.P.*

SCANDI-*hjørnet*

ved Finn Nielsen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

SVERIGE:

2 rapporter med 3-kanter!

„UFO" over Karlskoga flyveplads

Det begyndte at blive mørkt. En let dis lå over flyvepladsen i Karlskoga og omegn. Det var mandag den 1. november 1971.

Lige uden for flyvepladsen stod to 14-årige drenge og talte sammen. Drengene var Tomas Emteby og Rolf Schmidl. Det svage måneskin var den eneste lyskilde i nærheden.

Freden og stilheden blev pludselig brudt af et farligt halløj. Drengene fór op og så hen over himlen. Inde over flyvepladsen så de to store lysende objekter, som skiftede farve fra gult til blåt på deres vej over himlen mod drengene. „De var større end Draken-fly, og vi var meget bange, især fordi de fløj så lavt som 300–400 meter, siger drengene. Det objekt, der var nærmest drengene, standsede i en højde af 45 grader. Det andet objekt bevægede sig langsomt hen mod det stillestående. Pludselig kom et lille objekt ud fra det ene og fløj over til det andet objekt. Efter at det lille objekt var forsvundet ind i det store, startede det og gjorde et sving på en kvart omgang, hvorefter det passerede næsten hen over hovederne på drengene med en meget stor hastighed. Det andet objekt stod lidt tilbage inden det forsvandt lige op i luften. Tidspunktet for observationen var iflg. drengen kl. 17.30.

GICOFF talte senere med den ene af drengene, Tomas Emteby, og udspurgte ham nærmere.

– Fik du øje på begge objekter samtidigt?

Ja, jeg så dem samtidigt. De kom efter hinanden med nogle hundrede meter imellem. De lyste med pulserende gul-blåt lys.

– Hvor stærk var lysstyrken?

Noget stærkere end Månens lys, som vi sammenlignede med.

– Fortæl hvad I så!

Det forreste objekt bevægede sig synligt op og ned, medens det kom nærmere hen mod os. Det andet objekt kom i en jævn bane. Så standsede det forreste objekt, medens det andet fortsat bevægede sig fremad. Da det næsten var nået frem til det forreste, standsede det også.

– Var de ens?

Fra den vinkel, skråt nedefra, som jeg så dem fra, var de næsten runde, og efter hvad jeg kunne se, ens. I overkanten så jeg et mørkt parti, formentlig en kuppel. På denne sorte kuppel kunne jeg tydeligt se en korsformet antenne, som så ud til at være guldfarvet. I bunden sås flere detaljer, bl. a. fire runde sorte prikker. Fra centrum af objektet væltede der en grå røg ud i en jævn strøm. Det var præcis som om de stod der og gik i tomgang. Og sikke en larm, de lavede. Der hørtes en lyd, omtrent som når man hurtigt lukker luften ud af en ballon.

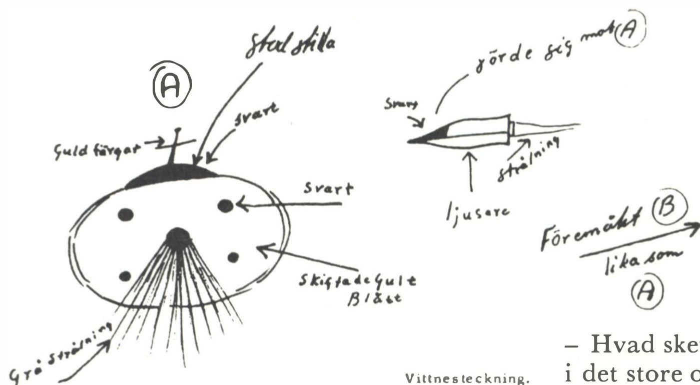
– Hvor store tror du de var?

Ca. 10 meter i diameter.

– Hvad skete så?

De havde ikke stået stille længe, før det sidstankomne objekt lukkede et lille raketlignende objekt ud.

– Kan du beskrive hvordan det kom ud, og hvordan det så ud?

Vidnetegning af den ene store genstand og den lille „raketformede".

Det blev ligesom stødt ud. Formen var som en flad raket eller udtrukket triangel. Spidsen foran var sort og en sort streg løb ned langs hele kroppen. Bagtil udgik der en grå røg, ligesom fra de store objekter. Det var alt jeg kunne nå at se.

– Fløj det lille objekt direkte ind i det store?

Nej, det gik op i en bue inden det fløj ind i det store.

– Hvor lang tid tog det?

Det er svært at sige, måske knapt et halvt minut. Hele observationen varede ca. to minutter.

– Hvad skete efter, at det lille var fløjet ind i det store objekt?

Det accelererede med voldsom hastighed. Samtidig ændredes lyden til ligesom stigende toner. Det gjorde et sving på 45 grader inden det steg lige op. Jeg kunne følge det til en lille lysende stjerne højt på himlen. Det andet objekt startede ikke samtidigt, hvilket indebar, at jeg kunne nå at se hvordan det accelererede. Det lavede dog ikke noget sving, men fløj lige op i luften og forsvandt helt.

– Har du noget at tilføje?

Ja, da de begge stod stille, blev jeg dårlig. Jeg fik også hovedpine.

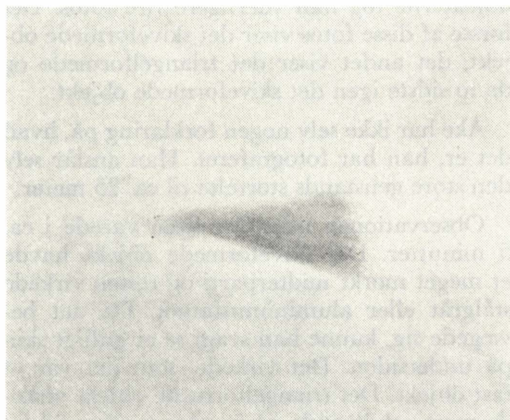
– Var der nogen lugt?

Ja, der lugtede af sulfit.

Ung mand fotograferede UFO?

Om formiddagen den 11. november 1973 lånte Åke Lejon et (Instamatic) kamera af sin søsters datter. Da det var godt vejr, havde han tænkt sig at gå ud og tage nogle naturfotografier.

Da han stod hjemme på gårdspladsen i Pänttäjä (Övertorneå kommune, Norrland), så han pludselig en triangelformet genstand komme flyvende fra NV i retning mod NØ. H anskyndte sig at tage to billeder, medens den fløj forbi. Klokken var da ca. 11.10. Åke Lejon tænkte ikke nærmere over, hvad det var han havde fotograferet. Han gik da ud til en nærliggende eng, der ligger ca. 200 meter SV for byen. Her havde han et fint udsyn over landskabet, som han tog billeder af.

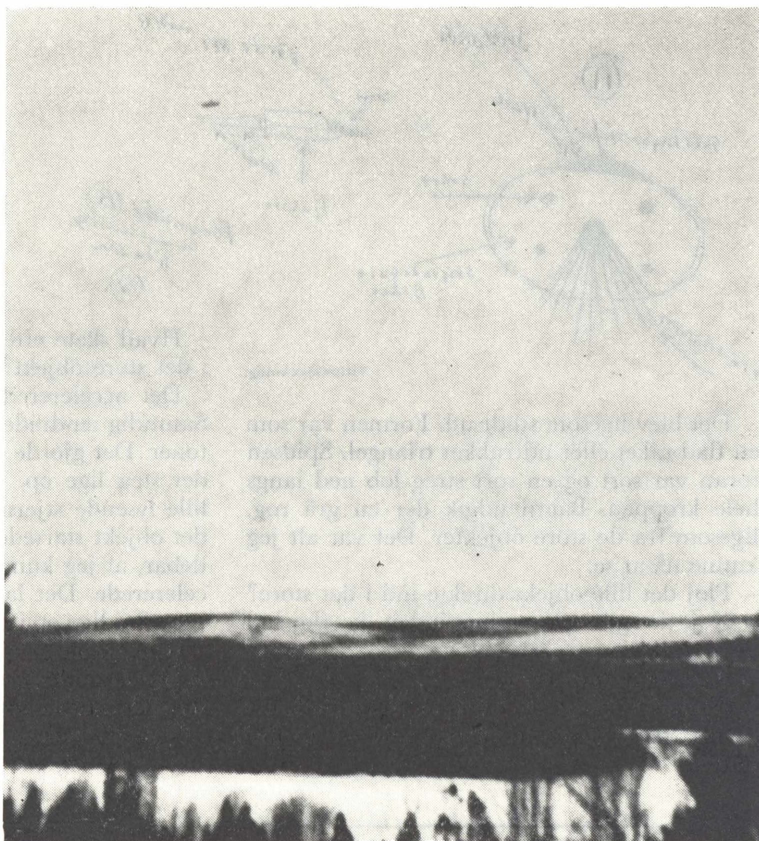

Billede 1, der blev taget hjemme på gårdspladsen.

Medens han stod og kiggede ud over land-

skabet, fik han pludselig øje på et mærkeligt objekt, som kom svævende i en afstand af 1–2 km. Klokken var da blevet 11.30. I de følgende 2-3 minutter skete intet specielt, og han var da ganske overbevist om, at det var en ballon han så. Pludselig blev den imidlertid oval, hvorefter den blev fladere. Der kom en let forhøjning på midten, og den begyndte at hælde fremad og accelerere.

Under observationen løsgjordes pludselig et triangelformet objekt fra det skiveformede. Trianglen fløj i en bue under horisonten, hvorefter den fortsatte opad mod SSV, omtrent i den retning han først havde set den store genstand. Den store var i mellemtiden forsvundet mellem skyerne i NØ.

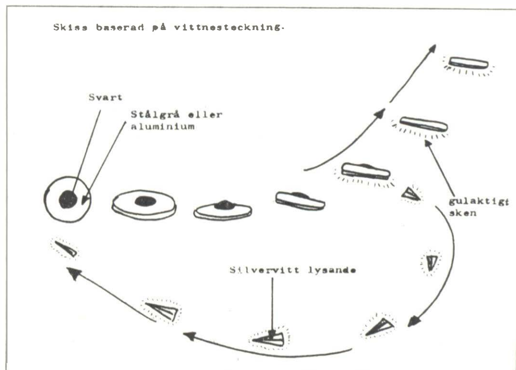

Billede 4. *Den store genstand, der i begyndelsen lignede en ballon, kom svævende ind over søen og blev efterhånden mere aflang. Den ses øverst i venstre hjørne.*

Medens Åke iagttog objekterne tog han yderligere fire fotos. Det første af disse fotos viser det skiveformede objekt, det andet viser det triangelformede og de to sidste igen det skiveformede objekt.

Åke har ikke selv nogen forklaring på, hvad det er, han har fotograferet. Han anslår selv den store genstands størrelse til ca. 25 meter.

Observationen uden for byen varede i ca. 5 minutter. Det skiveformede objekt havde et meget mørkt midterparti og resten virkede stålgråt eller aluminiumsfarvet. Da det bevægede sig, kunne han svagt se et gulligt skin på undersiden. Det virkede, som det var et fast objekt. Det triangelformede objekt virkede mere selvlysende og havde en sølvhvid lysende farvenuance.

Vejret var godt. God sigt med spredte skyer

i 6000 meters højde. Nogle få skyer kan have været i 2500–3000 meters højde. Svag vekslende vind. Temperaturen var minus 5–10 grader.

Åke beretter, at det store skiveformede objekt forsvandt i skyerne. Flyvestation Luleå oplyser, at skyhøjden var 800 meter i Luleå, som ligger langt sydligere end Övertorneå.

Myndighedernes kommentarer

Billederne blev indsendt til F 21 (flyvestation) i Luleå, hvor flyveeksperter så på dem. Her blev de bedømt som interessante, hvorfor man sendte dem til FOA (det svenske forsvars forskningsinstitut), som undersøgte dem grundigt. Nogen troværdig forklaring fremkom ikke, og billedernes kvalitet taget i betragtning, kan det jo ikke undre. Mere underlig er dog de teorier, som Tage Eriksson på FOA fremkom med. Han kunne ikke sige, hvad det var, der var fotograferet. Han mente dog, at det muligvis var en ødelagt vejrballon, som var ved at styrte ned, idet en revnet ballon kan opføre sig mærkeligt, når den styrter ned. Han oplyste i øvrigt, at man på FOA hverken havde tid eller penge til at undersøge UFO-observationer nærmere.

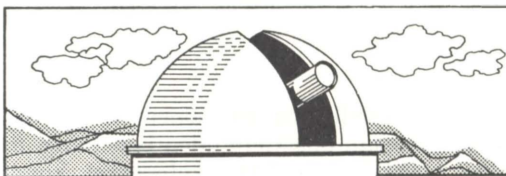
GICOFFs fotoekspert, G. J:son Bunker, som har undersøgt negativerne, siger, at billederne er ægte. De er blevet laboratorieundersøgt.

Dansk kommentar:
Billederne er af ret dårlig kvalitet (da de er taget med et simpelt Instamatic kamera og farvefilm). De to vi bringer er de bedste. Resten af billederne er så dårlige, at der kun skimtes en lille hvid/sort plet.

Det er jo altid svært med en sådan observation at sige, om det er rigtigt eller svindel. De meget dårlige billeder kan ikke støtte rapporten meget, da det jo kan dreje sig om en opkastet ting. *FN*

Det bør dog tilføjes, at oplysningerne om hændelsen først kom frem, da nogle journalister besøgte Åke Lejon, fordi han havde fundet nogle mineraler. Herunder spurgte Lejon journalisterne, om de måske vidste, hvad billederne forestillede. *red.*

Kilde: GICOFF-information, Sverige.

Videnskab og rumfart

Ganymedes har atmosfære!

Ganymedes' formørkelse af en stjerne d. 7. juni 1972 viste, at denne Jupiter-måne har en atmosfære. Bag denne enkle opdagelse ligger historien om et samarbejde, der involverede mennesker fra 9 forskellige forskningscentre rundt om i verden.

Historien begyndte, da Dr. G. Taylor fra Greenwich Observatoriet meddelte, at en okkultation (=formørkelse) var på vej. På det tidspunkt var den mest ukendte faktor den pågældende stjernes position. Denne måtte kendes for at formørkelsestidspunktet kunne fastlægges nøjagtigt. For at fastlægge den relative position af Ganymedes og stjernen mere nøjagtigt blev der hurtigt udført observationer fra både Kap det gode Håb og fra Perth, og det lykkedes at beregne positionerne helt ned til en usikkerhed på kun 0,3 buesekunder.

Bevæbnet med disse nøjagtige bestemmel-

ser tog observatører i Indien, Java og Australien ud for at overvære begivenheden. Det australske hold var dog ret uheldigt, idet det placerede sig 50 km syd for det område, hvor formørkelsen bevægede sig hen over jorden, og holdet gik derfor glip af hovedparten af okkultationen. De andre to holds målinger viste imidlertid klart, hvorledes lyset fra stjernen gradvist blev afskåret, efterhånden som Ganymedes bevægede sig hen foran den. Derefter voksede stjernen atter gradvist frem ved satellitens modsatte kant ved slutningen af okkultationen.

Faldet i lysstyrken var kun omkring 5 pct., stjernen var kun af 8. størrelsesorden, og observationerne var generet af reflekteret lys fra Jupiter. Men resultaterne viste tydeligt forskellen mellem Ganymedes og atmosfæreløse måner som Io, der afskærer lyset fra en stjerne næsten momentant under en formørkelse.

Men selv med en atmosfære er Ganymedes næppe et rart sted. Det laveste tryk på månens overflade, beregnet fra disse observationer, er ca. 10^{-3} millibar ($1000 = 10^3$ millibar svarer til 1 atmosfæres tryk) mens en øvre grænse, beregnet ved infrarøde målinger, ligger omkring 1 millibar.

Justering af nøjagtigheden på Ganymedes' diameter var også et af resultaterne fra observationen.

Da de større Jupitersatelliter jævnligt okkulterer stjerner, skulle lignende observationer med disse derfor også kunne give oplysninger om deres diametre og evt. atmosfære i løbet af de næste få år. Da Ganymedes i det mindste har en atmosfære, bliver den et vigtigt mål for de to Pioneer-sonder, der er undervejs til Jupiter. Et sving forbi Ganymedes kunne give mere information om satellitten, idet radiosignalet fra sonden okkulteres under passagen.

Oversætt. Fl. Ahrenkiel.
Kilde: New Scientist 18/10-73.

Første tegn på partikler, der bevæger sig hurtigere end lyset!!??

Al søgen efter elementarpartikler – de hypothetiske tachyoner – der bevæger sig med hastigheder større end lysets, har indtil nu vist sig frugtesløse. To fysikere fra universitetet i Adelaide, Australien, Roger Clay og Philip Crouch erklærer imidlertid nu at have fundet i det mindste „noget", der blev registreret på deres detektor for kosmiske stråler, i god tid før efterfølgende, registrerede byger af kosmiske stråler. Dette „noget" viste en afgørende sammenhæng med tilsynekomsten af disse byger, og fysikerne mener, at de kan have observeret de såkaldte tachyoner.

I deres udstyr anvendte de bl. a. en scintillationstæller og en photomultiplier til forstærkning af de indkomne signaler, og som de selv siger, er der ingen der har nogen anelse om, hvordan vekselvirkningen mellem en scintillationstæller og tachyoner vil ytre sig. Men dette kan dog være uden betydning, da disse mærkelige partikler udmærket kunne tænkes at producere sekundære partikler, enten ved sammenstød med andre atomer eller ved en slags henfald som ved radioaktivitet, og disse sekundære partikler, evt. med en eller anden ladning, kunne så være dem, der reagerede i og registreredes af scintillationsapparatet.

Hurtige partikler i den kosmiske stråling rammer Jordens atmosfære i omkring 20 km's højde, og er her årsag til en byge af sekundære partikler med hastigheder nær lysets. De enkelte partikler i en typisk byge ankommer bogstavelig talt samtidig til jordoverfladen – forskellen i tid er kun omkring $10^{\div 9}$ sekunder eller 1/1000.000.000 sekund.

De australske forskere mener, at hvis nogle af de sekundære partikler er tachyoner, skulle man forvente, at de ville nå jordoverfladen lidt hurtigere end de andre partikler på grund af deres større hastighed. Tidsforskellen er ikke stor, omkring 60–65 milliontedele sekund.

De undersøgte alt i alt over 1300 byger af kosmiske stråler i første del af 1973. Ud af dette antal var der 1176 tilfælde hvor ægte signaler blev registreret af deres apparatur umiddelbart før selve bygerne.

Var dette tegn på tachyoner? Forskellige eksperimentelle undersøgelser synes at udelukke fejl i apparatur eller falske signaler. Yderligere kunne det vises, at signalerne ikke rent statistisk lå tilfældigt.

Den eneste umiddelbare forklaring kunne være en ny type kernefission, der dannede hidtil ukendte elementarpartikler. I så tilfælde måtte man imidlertid uden tvivl forvente, at disse nye partikler ville blive påvirket af de magnetiske felter i rummet og derfor ikke ville ankomme til jordoverfladen på samme tidspunkt.

„Da vi er ude af stand til at forklare disse resultater på en mere konventionel måde,“ udtalte de to fysikere, „så foreslår vi, at dette fænomen er resultatet af partikler, der bevæger sig med en hastighed, der tilsyneladende er større end lysets!“

New Scientist 21. marts 1974.

/Fl. Ahrenkiel

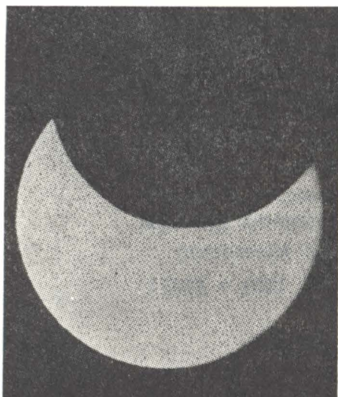
Dette syn opleves ikke igen de næste 600 år

Disse tre fotografier, taget i Costa Rica af en gruppe astronomer fra Massachusetts, viser den fremadskridende solformørkelse i tre trin. Solformørkelsen fandt sted den 24. december 1973 og er den længst varende solformørkelse af denne type indenfor de næste 600 år.

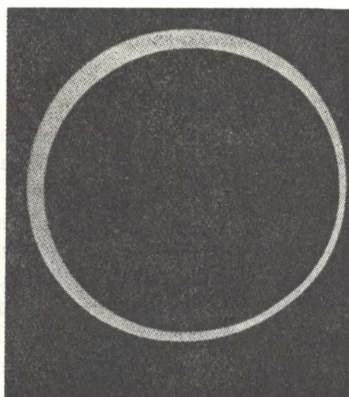
En formørkelse af denne art hvor – til forskel fra en total solformørkelse – Solens relative udstrækning er større end Månens, kunne iagttages fra en smal stribe på jordoverfladen, der strakte sig fra Mexico til Algier.

New Scientist 7. feb. 1974.

/Fl. Ahrenkiel.

Sort hul opdaget

Baseret på Einsteins almindelige relativitetsteori.

Hvis en stjerne er stor nok – i det mindste tre gange så massiv som Solen – vil den til sidst gå til grunde i en stor naturkatastrofe. Idet dens nukleære ild begynder at brænde ud, begynder stjernegasserne at falde mod stjernens midte. De bevæger sig med fantastisk fart og presses sammen og danner en kugle på 3–5 km i diameter, så tæt, at hver kubikcentimeter af materialet vejer trillioner af tons. Den lille kugle har et gravitationsfelt så kraftigt, at ingen stråling – selv ikke lysstråler – kan undslippe fra hvad der er blevet et fuldstændigt usynligt „sort hul."

Hvis teorien er korrekt, kunne der være utallige sorte huller blandt de billioner af stjerner, der er i hver galakse. Men hvis intet lys eller nogen stråling kan undslippe derfra, hvordan kan astronomerne så bevise, at de virkeligt eksisterer? Svaret ligger måske i konstellationen Cygnus (Svanen), hvor videnskaben nu er næsten sikker på, at man har lokaliseret et sort hul. Man fik en antydning om tilstedeværelsen af det i 1971 fra den første jordomkredsende røntgenstrålesatellit Uhuru, som sporede en stærk og vidt svingende strøm af røntgenstråler fra Cygnus. Videnskabsmænd havde mistanke om, at strålingskilden, som de kaldte Cygnus X-1, var en pulsar eller neutronstjerne, som er resultatet af en anden slags stjernesammenbrud.

Mindre ledsager

Kort efter opsamlede radioastronomer radiosignaler fra området ved at bruge deres skarpere focuserede antenner. Det gav en meget mere præcis stedsbestemmelse af Cygnus X-1, således at andre astronomer nu kunne indstille store optiske teleskoper på stedet. Der fandt de en stor stjerne, der var mindst 20 gange så massiv som Solen. Den bevægede sig uregelmæssigt gennem verdensrummet, som om den blev trukket af en mindre ledsagende stjerne, der bevægede sig rundt om den. Udfra dette tyngdetræk regnede astronomerne med, at den usete stjerne havde mindst tre gange solens masse.

Var den usynlige ledsager et sort hul? I 1967 havde sovjetiske forskere fremlagt den teori, at hvis et sort hul kredsede om en større, usynlig stjerne, ville den tiltrække gasser fra stjernen. Idet disse gasser snoede sig i spiraler mod det sorte hul, ville de kollidere, blive sammenpresset og blive varmet op til så meget som 100 millioner grader – nok til at frembringe en voldsom strøm af røntgenstråler. Nylige opdagelser gjort af NASA's nye Copernicus satellit afslører, at Cygnus X-1 viser en skarp nedgang i røntgenudstrålingen hver 5,6 dag. Ifølge astronomerne synes dette at være den tid, det tager den klare stjernes usete ledsager at foretage en tur rundt om den. Med andre ord, hver 5,6 dag passerer det sorte hul om bag den synlige stjerne. Så blokerer supergiganten delvis for røntgenstrålerne.

De kombinerede beregninger og observationer udgør tilsammen det indtil nu bedste bevis for, at et sort hul er blevet fundet.

Time, d. 10. dec. 1973. /*B.S.*

Mars-sonderne - en sørgelig historie!!

Russerne må ikke være særlig begejstrede for Mars' gæstfrihed – alle de fire sonder, som sendtes til Mars fra Rusland sidste sommer fejlede deres mission. Mars 4 og Mars 5 nåede planeten sidst i februar, men Mars 4's bremseraket svigtede og sonden fløj forbi Mars i en afstand af ca. 2600 km. Den tog billeder, men det var også det eneste den kunne udføre. Mars 6 nåede dog ind i en elliptisk bane, men indtil videre er der ikke frigivet nogle oplysninger om, hvilke data den samlede.

Da de to næste sonder nåede frem til planeten midt i marts måned i år frigjorde Mars 6 sit landingsmodul, men bevægede sig så selv væk fra planeten, ind i en bane om Solen. Alt i mens fløj Mars 7, ligesom Mars 4, bare forbi planeten i en afstand af ca. 1000 km, uden at vise den ringeste lyst til at kigge nærmere på Mars. For at sætte prikken over i'et svigtede radioforbindelsen med Mars 6's landingsmodul før det overhovedet havde nået planetens overflade. Det nåede dog at opdage et magnetfelt i planetens nærmeste omgivelser, et felt der var mellem 7 og 10 gange stærkere end feltet i verdensrummet.

Dette er anden gang de sovjetiske videnskabsmænd har gjort forsøg på at lande en sonde blødt på Mars' overflade. I december 1971 landede Mars 3's modul sikkert på planetens overflade, men også her ophørte radioen med at fungere kort tid efter. Det sidste mislykkede forsøg må forekomme som et tilbageskridt for russernes selverklærede mål – at sende en automatisk spejder eller prøvesamler til denne planet.

Det var det almindelige indtryk at disse fire sonder skulle have kastet lys over problemerne i forbindelse med automatiske undersøgelsesfartøjer, f. eks. med hensyn til problemet med kraftforsyningen, da Mars kun modtager meget lidt solenergi sammenlignet med Månen, – problemet med påvirkningen fra en atmosfære bestående af kultveilte overfor de materialer, der anvendes samt de evt. vanskeligheder med radiokontakten over de store afstande.

Der har ikke fra de russiske rumfartscentre været nogen omtale af, hvad det var, der gik galt, men vestlige eksperter gætter på, at det er deres elektronik, der stadig er problembarnet i de russiske rumprogrammer.

Til gengæld udvikler NASA for tiden planer, ifølge hvilke ubemandede rumskibe i 1984 skal bringe prøver af Mars' overflade tilbage til Jorden. I 1990 skal en rumsonde lande på en af planeten Jupiters måner og sende fjernsynsbilleder tilbage til Jorden.

Desuden vil USA muligvis fra 1979 fortsætte Månenes udforskning med ubemandede rumskibe og automatiske „månebiler" efter russisk forbillede. NASA-direktøren James C. Fletcher fremhæver dog, at dette er foreløbige projekter.

Kilde: New Scientist 21/3-74.
Berlingske Week-end 15/3-74.
Oversætt. og redig.: Fl. Ahrenkiel.

Sibirien igen!

Hvornår er et meteor ikke et meteor?? Når det er et „sort hul", ifølge Dr. A. A. Jackson og Dr. M. Ryan fra Texas Universitetet i Austin. (et „sort hul" = et legeme med en uhyre stor vægtfylde. Se også artiklen side 178.

De foreslår i en artikel i Nature (vol. 245, p. 88) at det berømte „meteor" i Sibirien, der jævnede hundreder af kvadratkilometer skov med jorden i 1908, i virkeligheden var et „sort hul" med en masse svarende til en asteroide, men med en diameter på kun få ångström (1 ångstrøm = $10^{\div 8}$ cm = 1/100.000.000 cm) og dette „sorte hul" borede sig lige tværs gennem jorden.

Ideen er virkelig bemærkelsesværdig! Men

det var „Tunguska-begivenheden", som Texas-holdet kalder den, så sandelig også. Skønt det omtalte „meteor" efterlod et synligt, glødende spor på himlen og forårsagede store skovødelæggelser, har man aldrig senere kunnet finde noget krater eller nogle meteorstumper. Og det endda selvom moderne beregninger antyder, at energien i den eksplosion, der ødelagde skovene, ligger mellem 0,2 og 20 megatons.

Tunguska-begivenheden har tiltrukket mere eller mindre mærkværdige teorier i tidens løb. Den sidste følger fra et forslag fra relativisten Dr. Stephen Hawking for et par år siden, hvor han påpegede, at hvis „sorte huller" eksisterer overhovedet (og der er flere meninger om den sag!) så må de forekomme i alle størrelser. Særlig må der findes mange af disse tingester med en masse på omkring $10^{\div 5}$ g og mere, der kunne være dannet lige efter „det store knald" ved universets fødsel. Under stadig vækst, på grund af det stof de stadig suger til sig under deres fart gennem rummet, kunne Hawkings mini-„sorte huller" nu ligge i centrene for stjerner og galaxer, og kunne måske være årsag til Webers opdagelse af gravitationsbølger – hvis det er hvad han har påvist.

Jackson og Ryan tager tråden op fra det tidspunkt, hvor en af disse små omstrejfere nærmer sig jorden med en hastighed lige over frigørelseshastigheden. Den chokbølge, der vil følge passagen af objektet gennem atmosfæren, ville frembringe temperaturer på op til 10^5 C° = 100.000 grader celcius, siger de, ville frembringe stærk ultraviolet-stråling og desuden producere en søjle af plasma, som ville være farvet mørkeblå. Øjenvidner til Tunguska-begivenheden beskrev også passagen af objektet som lignende et klart, blåt rør. Og brændemærkerne på træerne nær områdets centrum kunne også forventes dannet af en plasmasøjle med den nævnte temperatur.

Hvis det „sorte hul" var stoppet op inde i jorden, ville der naturligvis ikke være nogen tilbage, der kunne fundere over begivenhedens betydning og forløb. Men hvis det bevægede sig med mere end frigørelseshastigheden, kunne det være suset lige gennem jorden, måske optaget en mindre mængde materiale undervejs, og være dukket frem i det nordlige Atlanterhav, et eller andet sted mellem 40–50° nord og 30–40° vest.

Kilde: New Scientist 20/9-73.

Oversætt. Fl. Ahrenkiel.

En tiende planet?

Det er nu 42 år siden Clyde Tombaugh fra Lowell observatoriet i Arizona opdagede den sidste og yderste af solsystemets ni kendte planeter. Men mange astronomer har aldrig opgivet håbet om at finde en tiende planet endnu længere fra Solen. De er blevet opmuntret til deres søgen af den ottende planet, Neptuns, baneuregelmæssigheder, som nogle mener stammer fra tyngdekraften fra den mystiske „planet X". Imidlertid er alle anstrengelser for at få øje på planet X mislykkedes.

En videnskabsmand fra Californiens universitet har imidlertid bekendtgjort, at han måske endelig har fundet det undvigende mål. I tidsskrift for Astronomical Society of the Pacific gav Joseph L. Brady fra Lawrence Livermore laboratoriet en beskrivelse af den længe søgte tiende planet, komplet med afstand fra Solen og den nuværende position på himlen. Han gjorde sin „opdagelse" ikke ved at gennemgå fotografiske plader, men ved at analysere Halley kometens uregelmæssige opførsel. Halleys komet kan ses hvert 76. år (næste gang i 1986), når den i sin elliptiske og langtrækkende bane nærmer sig Solen.

Ved at gennemgå historiske observationer

Astronomen Joseph L. Brady med et diagram, der viser planeten X's formodede bane.

så langt tilbage som ca. 1700 år, fandt Brady en besynderlig uregelmæssighed: ved hver tilnærmelse til Solen dukker Halleys komet op så meget som fire dage tidligere eller senere end den forudberegnede dato. Denne variation syntes at antyde, at en ukendt kraft indvirker på kometens bevægelse. Kunne det være tyngdekraften fra en planet uden for Pluto?

Igennem fire år fodrede Brady en komputer med matematiske modeller af et tiplanets solsystem i søgen efter kendetegnene på en endnu uopdaget planet, der kunne forårsage uregelmæssighederne i kometens bane. Gradvist dukkede en beskrivelses af planet X op: den må være tre gange så stor som Saturn (næststørst af planeterne) og næsten 10 milliarder km fra Solen (mere end 1½ gang så langt væk som Pluto). Det vil tage den 464 år at fuldende et enkelt kredsløb omkring Solen, og banens plan vil hælde i en vinkel på ca. 60 grader i forhold til planeternes almindelige baneplaner. Mærkeligst af alt, den må gå baglæns; det vil sige, dens bevægelse rundt om Solen foregår i modsat retning af alle de andre planeters.

For at overbevise skeptikere er Brady allerede i gang med nye komputerberegninger for at kontrollere de virkninger tyngdefeltet fra planet X ville have på de ydre planeters kendte baner. Dog må den virkelige prøve blive visuel – et fotografi af planet X. I den store afstand fra Solen kan planeten imidlertid kun reflektere et minimum af lys. Ydermere viser Bradys kalkulationer, at planeten nu befinder sig i stjernebilledet Cassiopeja, som er oversået med så mange stjerner, at planeten vil være svær at finde. Ikke desto mindre har Brady det håb, at en falkeøjet astronom ved mønstringen af fotografiske plader en dag vil opdage en tåget lysprik, tilbagekastet fra den fjerne planet X.

ej/BK

LÆSERBREVE

En af vore læsere er „faldet" over et interessant citat, som vi her skynder os at viderebringe.

Selvom Goebbels måske er verdenshistoriens største løgner, finder jeg det her gengivne dagbogsblad interessant, udfra en UFO-sammenhæng. Det er gengivet fra „Sådan var nazismen." Redigeret af Stig Jonasson.

Joseph Goebbels dagbog 24-7-26:
Chefen (Hitler) taler om racespørgsmål. Hans ord kan ikke gengives direkte. Man må have været tilstede. Han er et geni. Som et selvlysende instrument for en guddommelig skæbne. Jeg står dybt rystet foran ham. Sådan er han: som et godt barn, kærlig, barmhjertig. Som en kat: listig, klog, smidig. Som en løve: brølende, stor, gigantisk. En kernekarl. Han taler om staten. Det lyder profetisk. Oppe på himlen former en hvid sky sig til et hagekors. Et skinnende lys viser sig på himlen, det kan ikke være en stjerne. Er det et tegn fra skæbnen?
Citat slut.

Ovenstående har måske større interesse psykologisk end ufologisk; dog skal det bemærkes, at intet tyder på at Goebbels led af hallucinationer. Yderligere er selve „observationstidspunktet" 15–20 år før de første egentlige UFO-observationer.

Fra senere tider kender vi jo mange rapporter, hvorefter UFO'er ændrer de omkringliggende skyformationer meget hurtigt. Det drejer sig her især om de cigarformede, der samler en meget aflang sky omkring sig. Kan det have været noget sådant Goebbels har set, og som så er blevet omformet i hans maniske og symbolsøgende sind?

Dagbogen blev aldrig søgt offentliggjort medens nazisterne havde magten, og Goebbels var propagandaminister, så vi kan vel se bort fra et propagandistisk formål med „tegn fra skæbnen".

Hans Schjørmann.

Må vi tilføje, at vi vil være glade for at modtage kommentarer. *red.*

SUFOI Lolland-Falster

I vinterhalvåret afholdes følgende møder for SUFOI's medlemmer på Lolland-Falster:

31. oktober, 9. januar og 27. marts.

Ved møderne debatteres lokale UFO-observationer m. v., ligesom der vises astronomi- og rumfartsfilm.

Udover disse møder arrangeres der yderligere møder for de medlemmer, der er interesseret i personligt at deltage mere aktivt i UFO-arbejdet. Disse møder afholdes følgende datoer:

26. sept., 28. nov., 30. jan. og 27. feb.

Her får man lejlighed til at beskæftige sig med forskellige interessante opgaver i forbindelse med tildragelser, der trænger til yderligere efterforskning.

Alle møder afholdes kl. 19.30 på Duegård, Volshave, 4920 Søllested, tlf. 03 - 94 11 69.

Vel mødt!

Ole Henningsen

BOGANMELDELSE

Den kosmiske forbindelse.
Af Carl Sagan.

Kommunikation med intelligens uden for Jorden.
Redigeret af Carl Sagan.

En berømt astronom, der for nylig blev spurgt om, hvordan han troede et fremmed væsen, der trådte ud af en flyvende tallerken, ville se ud, bemærkede sarkastisk: „Carl Sagan en miniature". Det var ikke noget dårligt „skud". Eksobiologen Sagan har længe været den førende forkæmper for og den utrættelige igangsætter af planetarisk udforskning. Han er også førende i USA blandt tilhængerne af mulighed for kommunikation med civilisationer i andre verdener. Sammen med den sovjetiske astronom I. S. Shklovskii har Sagan skrevet „Intelligent Life in the Universe", som er en bog, der fremlægger det klassiske argument for eksistens af liv andre steder i universet. Som direktør for planetariske studier ved Cornell universitetet skaber Sagan glimrende videnskabelige drejebøger, der bygger på muligheder, snarere end nøjagtig sandsynlighed. (Nu afdøde Gerard Kuiper, der i mange år var leder af Chicago's Yerkes Observatorium, udtalte engang: „Carl ønsker ikke at blive forvirret af fakta.")

For Sagan er det videnskabeligt muligt for Mars at huse „makro-organismer" på størrelse med isbjørne, som presser vand af klipper, som pynter sig med silicium hud for at beskytte sig mod dødelig solskoldning og sover vintersøvn i tusindvis af år i træk. Sagan tænker sig også astro-dirigerede civilisationer så vidt avancerede, at deres bedrifter for os ville synes „umulige at skelne fra magi." Han kan let forestille sig intergalaktiske, hurtig- transit ruter, hvor „et objekt, der kaster sig ned i et roterende sort hul, kan dukke op et andet sted og på en anden tid."

Jeg kender en verden med en million måner.
Jeg kender en sol på størrelse med jorden
og lavet af diamanter.
Der er atomkerner, en mile i diameter,
som roterer tredive gange i sekundet.
Der er små partikler mellem
stjernerne, på størrelse med og
bestående af bakterier.
Universet er vældigt og ærefrygtindgydende
og for første gang er vi ved
at blive en del af det.

Dette er Sagans rum-litani, præsenteret i „Den kosmiske forbindelse." Læsere, der ønsker flere detaljer, kan ikke gøre bedre end begynde med de 39 små-essays i bogen. Sagans formål er intet mindre end igen at focusere menneskets perspektiv om dets plads i kæden af levende væsener. Astronauters støvleaftryk på Månen sætter hans fantasi i bevægelse som „nutidens zigguratet", steder „hvor guderne kom ned til Jorden, og hele befolkningen i eet spring overskred grænserne for deres hverdag". Han synes, at det amerikanske rumprogram er retfærdiggjort, simpelthen fordi det uigenkaldeligt skubbede os ud i interplanetarisk rejse. „I hele menneskehedens historie," skriver Sagan, „vil der kun være een generation, der vil være den første til at udforske solsystemet, en

generation, for hvem, i barndommen, planeterne er fjerne og utydelige skiver, der bevæger sig over nattehimlen, og for hvem, i alderdommen, planeterne er steder, forskellige nye verdener som er ved at blive udforsket."

Sagans entusiasme er alment accepteret i USA, selv af folk, som aldrig har hørt om ham. I Californien farer strandløverne ud ad motorvejene med kofangerne pyntet med mærkater som: „Flyvende tallerkener er virkelige." Gallupundersøgelser viser, at 51 pct. af det amerikanske folk tror på UFO'er. Selv det gammeldags Videnskabernes Nationale Akademi måtte fornylig indrømme, at kontakt med andre civilisationer „ikke længere er uden for vore drømme, men en naturlig hændelse i menneskehedens historie, som måske mange af os vil opleve."

Den voksende formodning om liv i andre verdener førte i 1971 til en tværfaglig konference i Sovjet Armenien om kommunikation med intelligensvæsener uden for Jorden. Som det kunne forudses stod Sagan i spidsen for den amerikanske delegation. Rapporten, der blev en følge af konferencen, er netop blevet offentliggjort af M.I.T., Massachusetts' Institute of Technology, og den omhandler forsøg på at fastlægge det mulige antal civilisationer i Mælkevejs-galaksen på eller over vort teknologiske stade.

Skønt bogen, der er et resultat af denne, er almindeligt forståelig for den interesserede lægmand, dykker den af og til ned i tekniske specialiteter. Men enhver må være interesseret i dens grundlæggende budskab. Konferencedeltagere fra seks nationer kom til den konklusion, at der er ca. 1.000.000 civilisationer alene i vor galakse. Den nærmest mulige er kun nogle få hundrede lysår væk. Som Sagan udtrykker det: „Tanken om liv uden for Jorden er en idé, hvis tid nu er inde."

Time, 21. januar 1974. /B.S.
John Wilhelm

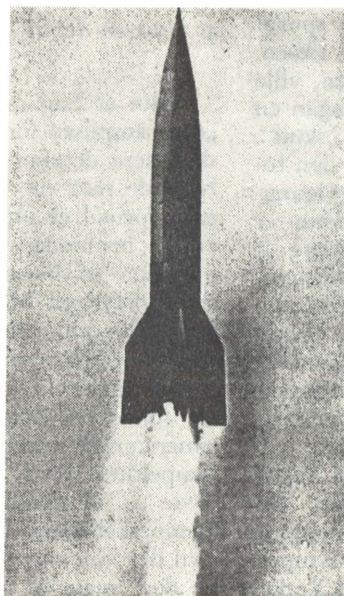
fortsat fra bagsiden

at stenen, hvorpå der er ridset en raket, stammer fra en oldtidsgrav.

I den gamle grav er der stadig en mængde streg-ristninger og tegninger af elliptiske genstande, der kan se ud til at være rumskibe. Neden for graven ligger Shiranuhi-kai søen (den ukendte ilds sø) hvor den gådefulde „ukendte ild", SHIRANUI, på en bestemt dag før daggry – den 1. aug. efter den gamle kalender (?) – viser sig på vandets overflade. SHIRANUI betyder på det ældgamle før-Ainu sprog „Rum-ild". Det synes at pege på, at stenen med raket-indgraveringen kan have noget at gøre med den ukendte ild, da området siden gammel tid er blevet kaldt „ildens land".

CBA International Newsletter, marts 74. /IOKj.

Foto 2 (herunder) viser en udsnitsforstørrelse af „sten-raketten" og til sammenligning en nutidsraket for fuld udblæsning.

Se her – bl. a.

UFO-Læsning

til de lange, mørke vinteraftener (– hvor De ikke skal ud og se efter UFOer)

HYNEK-BOGEN – det er simpelt hen UFO-litteraturens hovedværk. 256 sider, illustreret. Bogladepris kr. 68.50 ...... MEDLEMSPRIS kr. **48,50**

UFOer PÅ RADAR – det første nummer i SUFOI-EXTRA serien. – God til „bearbejdelse“ af skeptikere! – 56 sider, illustreret .. MEDLEMSPRIS kr. **10,00**

UFO og VIDENSKABEN – nogle af de (stadig flere) videnskabsmænd, der tager problemet alvorligt. – 136 sider. – Bogladepris kr. 29,75. – MEDLEMSPRIS kr. **22,00**

UFOs I FOKUS – bogen med de sensationelle fotos fra Spanien. 182 sider, illustreret. Bogladepris kr. 46.50 .... MEDLEMSPRIS kr. **34,50**

STUDIEKREDSHÆFTET – en grundig og letlæst orientering om emnet. Yderst velegnet til skolebrug (klassesæt) .... MEDLEMSPRIS kr. **6,00**

TRINIDADE-OBSERVATIONERNE – den fuldstændige beretning om et af historiens bedst bevidnede tilfælde. – 32 sider, ill. .. MEDLEMSPRIS kr. **7,50**

UFO-ORIENTERING – den rigt illustrerede, næsten uundværlige håndbog; ideel til udlån! – 120 sider. Bogladepris kr. 19,75 .... MEDLEMSPRIS kr. **9,50**

UFO-NYT – med masser af læsestof, der ikke bliver uaktuelt!

Årgang 1970 komplet – kr. 12,00
Årgang 1971 komplet – kr. 15,00
Årgang 1972 komplet – kr. 30,00
Årgang 1973 komplet – kr. 35,00

UFO-BÅND – alle tiders gaveidé! Der er 2 forskellige bånd (læs om indholdet i UFO-NYT nr. 1, 74) Kassettebånd eller spolebånd (HUSK at anføre dette!), samme pris. – Pr. stk. .... MEDLEMSPRIS kr. **20,00**

UFO-FOTOS – 10 stk. ægte fotos i størrelsen 13 x 18 cm. Sammen med serien følger gratis udførligt teksthæfte. .... MEDLEMSPRIS kr. **25,00**

UFO-EMBLEMET – med håndlagt, dybblå emalje og gylden bund. Fornem smykke-kvalitet. 25 mm bredt, monteret på nål. ...... MEDLEMSPRIS kr. **15,00**

Bestilling sker lettest pr. **giro 9 11 77 25, – SUFOIs Ekspedition,**
Allan Stenaae, Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde

NB: Anfør venligst, hvilke materialer, De ønsker!

Raket-hilsen fra fortiden?

I 1969 opdagede et hold fra CBAs videnskabelige forskningsafdeling under ledelse af Yusuke J. Matsumura, en hel del sten af samme type som dem, der bliver brugt i stenaldergravkamre. Fundet blev gjort 100 meter fra Katsuhara-graven, der ligger på et højdedrag ved byen Matsubase på Udo halvøen, Kumamoto i Kyushu. Fotoet herover viser en af de fundne sten. En undersøgelse fastslog,

fortsættes side 184